

Lleis qualificades

Llei qualificada d'immigració

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 14 de maig del 2002 ha aprovat la següent:

Llei qualificada d'immigració

Índex

Exposició de motius

Títol I. De l'àmbit d'aplicació de la Llei

Article 1. Àmbit d'aplicació general

Article 2. Tractats i acords internacionals

Article 3. Residències passives

Article 4. Normes generals d'aplicació al personal d'una ambaixada, d'una oficina consular, d'una missió permanent o d'una delegació estrangera en un organisme intergovernamental, o d'una organització internacional o intergovernamental, amb seu a Andorra

Article 5. Personal d'una ambaixada, d'una oficina consular, d'una missió permanent o d'una delegació estrangera en un organisme intergovernamental, o d'una organització internacional o intergovernamental, amb seu a Andorra, que no hi treballa de forma exclusiva

Títol II. Dels òrgans competents en matèria d'immigració i de llurs atribucions

Article 6. Competències del Govern

Article 7. Competències del ministre encarregat d'Interior

Títol III. Del Registre Central d'Immigració

Article 8. Creació del Registre Central d'Immigració

Article 9. Inscripció al Registre Central d'Immigració

Article 10. Protecció de les dades del Registre Central d'Immigració

Article 11. Accés a les dades del Registre Central d'Immigració

Títol IV. De l'entrada al Principat d'Andorra

Article 12. Documents i visats

Article 13. Salut pública

Article 14. Seguretat i ordre públic

Article 15. Mitjans econòmics

Títol V. Del règim turístic

Article 16. Principi de lliure circulació

Article 17. Durada de l'estada

Article 18. Prohibició de treballar

Article 19. Ruptura del règim turístic

Títol VI. De les autoritzacions d'immigració i de la seva concessió inicial

Capítol primer. Principis generals

Article 20. Caràcter obligatori de l'autorització d'immigració

Article 21. Principi d'unicitat

Article 22. Principi d'adequació

Article 23. Definició dels conceptes de treball i de treballador

Capítol segon. Criteris econòmics i socials orientadors de la política del Govern en matèria d'immigració

Article 24. Política general en matèria d'immigració

Capítol tercer. Tipus d'autoritzacions d'immigració i condició de resident

Secció primera. Autoritzacions de treball per als treballadors fronterers

Article 25. Autorització de treball de fronterer

Article 26. Autorització de treball temporal de fronterer

Secció segona. Autoritzacions d'immigració per als actius residents

Article 27. Autorització d'immigració temporal

Article 28. Autorització d'immigració temporal per a treballadors d'empreses estrangeres

Article 29. Autorització de residència i treball

Article 30. Autorització de residència i treball del personal dels centres d'ensenyament

Secció tercera. Autoritzacions d'immigració per als no actius residents

Article 31. Autorització d'immigració per estudis o per recerca

Article 32. Autorització de residència sense treball

Article 33. Autorització de residència passiva

Secció quarta. Condició de resident

Article 34. Definició

Capítol quart. Criteris de concessió de les autoritzacions d'immigració

Secció primera. Criteris de concessió generals

Article 35. Principi general de concessió per ordre cronològic

Article 36. Criteris per a la concessió de les autoritzacions d'immigració de tipus temporal

Article 37. Criteris per a la concessió d'una autorització d'immigració de residència i treball o de fronterer

Article 38. Condicions per a la concessió d'autoritzacions d'immigració per estudis o per recerca

Article 39. Principi de prioritat en la concessió de les autoritzacions

Article 40. Excepcions al principi de prioritat en la concessió de les autoritzacions

Article 41. Derogació per reagrupament familiar

Secció segona. Criteris personals

Article 42. Seguretat i ordre públic

Article 43. Aptitud per residir i/o treballar

Article 44. Allotjament

Article 45. Edat

Capítol cinquè. Denegació d'una autorització d'immigració inicial

Article 46. Autoritat competent

Article 47. Motius

Article 48. Autorització d'immigració de substitució

Article 49. Efectes de la denegació

Títol VII. De la renovació de les autoritzacions d'immigració

Capítol primer. Criteris de renovació de les autoritzacions d'immigració

Secció primera. Criteris generals

Article 50. Treball permanent i efectiu

Article 51. Residència permanent i efectiva

Article 52. Seguretat i ordre públic

Article 53. Obligació de sol·licitar la renovació d'acord amb la situació del sol·licitant i abans del venciment de l'autorització

Secció segona. Criteris de renovació segons el tipus d'autorització d'immigració

Article 54. Renovació de l'autorització de treball de fronterer

Article 55. Renovació de l'autorització de residència sense treball

Article 56. Renovació de l'autorització de residència i treball

Secció tercera. Disposicions particulars

Article 57. Disposicions particulars per al titular d'una autorització de residència i treball que es pot acollir al benefici del reagrupament familiar

Article 58. Disposicions particulars per al titular d'una autorització de residència i treball que es jubila

Article 59. Disposicions particulars per al titular d'una autorització de residència sense treball que estudia a l'estranger

Capítol segon. Renovació d'una autorització de residència i treball o de residència sense treball concedida des de fa almenys set anys

Article 60. Renovació de l'autorització de residència i treball concedida fa almenys set anys

Article 61. Renovació de l'autorització de residència i treball concedida fa almenys set anys, a una persona jubilada

Article 62. Renovació de l'autorització de residència i treball concedida a una persona que resideix legalment a Andorra fa almenys set anys i que es pot acollir al benefici del reagrupament familiar

Article 63. Renovació de l'autorització de residència i treball concedida després d'una autorització de residència sense treball si el titular ha residit a Andorra fa almenys set anys

Article 64. Renovació d'una autorització de residència sense treball concedida fa almenys set anys

Capítol tercer. Denegació de renovació d'una autorització d'immigració
Secció primera. Motius de denegació de renovació

Article 65. Supòsits

Secció segona. Procediment de denegació de renovació

Article 66. Procediment d'instrucció

Article 67. Resolució

Article 68. Principi de l'efecte suspensiu del recurs per a l'estranger resident

Article 69. Excepció al principi de l'efecte suspensiu per al titular d'una autorització de treball de fronterer

Secció tercera. Efectes de la denegació de renovació

Article 70. Situació irregular i notificació al patró

Títol VIII. De l'anul·lació i de la caducitat de les autoritzacions d'immigració

Capítol primer. Anul·lació d'una autorització d'immigració

Secció primera. Anul·lació per via d'expedient

Article 71. Motius

Article 72. Procediment d'instrucció

Article 73. Resolució

Article 74. Principi de l'efecte suspensiu del recurs per a l'estranger resident

Article 75. Excepció al principi de l'efecte suspensiu per al titular d'una autorització de treball de fronterer o de temporal de fronterer

Article 76. Efectes de l'anul·lació per via d'expedient

Secció segona. Anul·lació sense necessitat d'expedient

Article 77. Motius i inscripció de l'anul·lació

Article 78. Pèrdua de drets derivada de la baixa voluntària, de l'expulsió administrativa ferma o de la condemna ferma a una pena accessòria d'expulsió pronunciada per un tribunal penal

Capítol segon. Caducitat de l'autorització d'immigració

Article 79. Regularització d'una autorització renovable caducada

Article 80. Situació de l'estranger

Article 81. Motius de denegació de la regularització

Article 82. Procediment d'instrucció

Article 83. Resolució

Article 84. Principi de l'efecte suspensiu del recurs per a l'estranger resident

Article 85. Excepcions al principi de l'efecte suspensiu

Article 86. Efectes de la denegació de regularització

Títol IX. Del reagrupament familiar
Capítol primer. Principis generals

Article 87. Persones que poden sol·licitar el reagrupament familiar

Article 88. Persones que es poden reagrupar

Article 89. Requisit general de seguretat i d'ordre públic per a la concessió de l'autorització

Article 90. Requisits per acreditar el matrimoni, la filiació o la tutela

Article 91. Requisits per al reagrupament amb les persones a càrrec

Capítol segon. Autoritzacions d'immigració concedides en el marc del reagrupament familiar

Secció primera. Reagrupament familiar amb una persona de nacionalitat andorrana

Article 92. Reagrupament familiar i accés al treball del cònjuge i dels fills estrangers d'una persona de nacionalitat andorrana i dels fills del seu cònjuge

Article 93. Reagrupament familiar i accés al treball d'altres persones que es reagrupen amb una persona de nacionalitat andorrana

Secció segona. Reagrupament familiar amb el titular d'una autorització de residència i treball

Article 94. Principi general de concessió d'una autorització d'immigració sense treball

Article 95. Reagrupament familiar i accés al treball del cònjuge i dels fills estrangers del titular d'una autorització de residència i treball i dels fills del seu cònjuge

Article 96. Reagrupament familiar i accés al treball d'altres persones que es reagrupen amb el titular d'una autorització de residència i treball

Capítol tercer. Denegació de concessió d'una autorització d'immigració inicial en el marc del reagrupament familiar

Article 97. Condicions i motius de denegació

Article 98. Efectes de la denegació

Títol X. De la situació irregular en matèria d'immigració

Article 99. Principi general d'abandó del territori

Article 100. Excepcions al principi general d'abandó del territori

Article 101. Desobediència a l'ordre d'abandó del territori

Títol XI. De les mesures de policia administrativa destinades a fer cessar una situació irregular i dels seus procediments

Capítol primer. Denegació d'accés d'accés

Article 102. Definició de la denegació d'accés

Article 103. Competència en matèria de denegació d'accés

Capítol segon. Foragitament

Article 104. Definició del foragitament

Article 105. Competència en matèria de foragitament

Capítol tercer. Expulsió administrativa

Secció primera. Els principis generals

Article 106. Definició general de l'expulsió administrativa

Article 107. Expulsió administrativa com a mesura de prevenció d'ordre públic

Article 108. Expulsió administrativa com a mesura d'execució forçosa

Article 109. Limitacions a la mesura d'expulsió administrativa

Secció segona. Procediment d'expulsió administrativa

Article 110. Instrucció de l'expedient

Article 111. Competència en matèria d'expulsió administrativa

Article 112. Principi de l'efecte suspensiu del recurs per a l'estranger resident

Article 113. Excepció al principi de l'efecte suspensiu per a l'estranger no resident

Secció tercera. Efectes de la decisió d'expulsió administrativa

Article 114. Prohibició d'entrada al territori

Article 115. Desobediència a una mesura d'expulsió administrativa

Secció quarta. Suspensió temporal i revocació de l'expulsió

Article 116. Suspensió temporal sense necessitat d'autorització prèvia

Article 117. Autorització administrativa de suspensió temporal

Article 118. Revocació de l'expulsió administrativa

Secció cinquena. Advertència d'expulsió

Article 119. Definició, procediment i efectes

Títol XII. De les obligacions del patró o del beneficiari de la prestació de serveis

Capítol primer. Obligacions del patró

Article 120. Definició del concepte de patró

Article 121. Obligacions del patró en el moment de la contractació laboral

Article 122. Obligacions del patró durant la relació laboral

Article 123. Obligacions del patró al venciment d'una autorització temporal

Capítol segon. Obligacions del beneficiari de serveis prestats pel titular d'una autorització d'immigració temporal

per a treballadors d'empreses estrangeres

Article 124. Detall de les obligacions

Títol XIII. De les infraccions i de les sancions

Capítol primer. Infraccions

Article 125. Infraccions comeses pels patrons

Article 126. Infraccions comeses pels beneficiaris dels serveis prestats per treballadors estrangers dependents d'una empresa estrangera o per estrangers que treballen com a autònoms a l'estranger

Article 127. Infraccions comeses pels treballadors estrangers

Article 128. Prescripció de les infraccions

Capítol segon. Sancions

Article 129. Principis generals

Article 130. Sancions corresponents a les infraccions comeses per patrons

Article 131. Sancions corresponents a les infraccions comeses per beneficiaris dels serveis de treballadors que depenen d'una empresa estrangera o dels serveis d'un treballador autònom estranger

Article 132. Sancions corresponents a les infraccions comeses per treballadors estrangers

Article 133. Prescripció de les sancions

Article 134. Reincidència

Títol XIV. De les taxes en matèria d'immigració

Article 135. Concepte i fet generador de les taxes

Article 136. Obligats tributaris

Article 137. Quota tributària i deute tributari

Article 138. Meritament

Article 139. Temps de pagament

Títol XV. Del procediment especial abreujat en matèria d'immigració

Article 140. Àmbit d'aplicació del procediment especial abreujat

Article 141. Recursos administratius

Article 142. Procediment en primera instància

Article 143. Procediment en segona instància

Disposició addicional primera

Disposició addicional segona

Disposició addicional tercera

Disposició transitòria primera

Disposició transitòria segona

Disposició transitòria tercera

Disposició transitòria quarta

Disposició transitòria cinquena

Disposició transitòria sisena

Disposició transitòria setena

Disposició transitòria vuitena

Disposició transitòria novena

Disposició transitòria desena

Disposició transitòria onzena

Disposició transitòria dotzena

Disposició derogatòria

Disposició final

Exposició de motius

Fins a l'any 1975, la immigració al Principat d'Andorra no va ser regulada de manera específica. Fins aleshores, l'única obligació efectiva dels estrangers que s'establien al país era comunicar la seva presència al Servei d'Ordre.

Els serveis dels Coprínceps i el Consell General intentaren coordinar les actuacions respectives en el decurs dels anys vuitanta, però el marc institucional no era propici a l'elaboració d'una política global coherent en matèria d'immigració.

Després de la promulgació de la Constitució, el Consell General ha continuat gestionant la política d'immigració d'Andorra, aprovant periòdicament unes disposicions basades en l'aplicació de quotes, sense que, fins avui s'hagi definit un marc legal que abasti la política general en matèria d'immigració.

Regular la immigració, vist el creixement de l'economia andorrana, que ha provocat l'establiment massiu d'immigrants en pocs anys i ha configurat una situació demogràfica sense equivalent, significa un repte per al legislador, ja que incideix de manera notable en la situació, l'estatus i els drets d'una gran part de la població estrangera resident al país, a més d'afectar, per a l'esdevenidor, la concessió d'autoritzacions als nous immigrants. Aquest repte respon a la necessitat imperiosa de dotar-se d'una legislació moderna d'acord amb la Constitució i conforme als compromisos internacionals del Principat d'Andorra i a la dinàmica del seu entorn europeu.

La present Llei qualificada estableix el principi de la competència del Govern

per determinar la política general en matèria d'immigració i per executar-la, i també defineix el marc legal del seu desenvolupament per permetre un control legislatiu eficient. Aquesta Llei permet al Govern crear i utilitzar els instruments i serveis oportuns per adaptar la seva política a les necessitats conjunturals de l'economia i de la societat i crea un marc jurídic que fa possible el desenvolupament de polítiques d'immigració molt flexibles i adaptables.

Nogensmenys, el legislador ha volgut definir les prioritats fonamentals que aquesta política ha de respectar. Així, el Govern ha de vetllar per assegurar un lloc de treball als andorrans i als estrangers residents autoritzats a treballar. També ha rebut el mandat de garantir la cohesió social i de defensar els interessos internacionals d'Andorra. A aquest fi, ha de prendre les mesures adequades per afavorir la contractació dels estrangers nacionals d'estats amb els quals Andorra manté relacions privilegiades.

Aquesta Llei garanteix les llibertats fonamentals i potencia la integració dels estrangers. L'obligació d'adoptar un marc reglamentari previ descarta tota possibilitat d'adopció de decisions arbitràries. Les condicions i els criteris de la concessió, la renovació i l'anul·lació de les autoritzacions d'immigració queden establerts de forma precisa i es fixa un marc jurídic definit per a cada situació d'immigració.

Les decisions administratives en la matèria així com les mesures de policia administrativa definides per assegurar-ne l'execució efectiva, queden establertes de manera concreta, en estricte respecte del principi de legalitat.

Paral·lelament, i en compliment del mandat constitucional de desenvolupament de l'article 22 de la Constitució, la Llei defineix el concepte de resident i concreta els procediments protectors específics que té al seu abast enfront de l'Administració.

Ensems, la present Llei qualificada consolida les garanties dels drets i les llibertats dels estrangers residents legalment a Andorra, ja consagrats per l'article 39.2 de la Constitució. Així mateix, regula el règim del reagrupament

familiar i amplia els drets dels estrangers que resideixen al Principat d'Andorra des de fa més de set anys.

La seguretat jurídica queda reforçada per unes disposicions que determinen de manera completa i precisa la tipologia de les infraccions i les sancions corresponents.

Les disposicions transitòries permeten que es respectin efectivament els drets adquirits i, en particular, preveuen les pautes de regularització de les situacions provisionals actualment existents.

Finalment, el respecte dels drets i de les llibertats fonamentals dels estrangers s'acompanya de la voluntat clarament afirmada de continuar garantint una política preventiva eficaç en matèria d'ordre públic i de seguretat de l'Estat, de les persones i dels béns.

Títol I. De l'àmbit d'aplicació de la Llei

Article 1 *Àmbit d'aplicació general*

La present Llei regula l'entrada, el sojorn i l'establiment al Principat d'Andorra de les persones que no són de nacionalitat andorrana.

Article 2 *Tractats i acords internacionals*

La present Llei s'aplica en tot el que no està previst en els tractats i acords internacionals en virtut dels quals el Principat d'Andorra s'hagi obligat en la matèria.

Article 3 *Residències passives*

La present Llei és aplicable en matèria de residències passives en tot el que no està previst en la Llei qualificada de residències passives.

Article 4 *Normes generals d'aplicació al personal d'una ambaixada, d'una oficina consular, d'una missió permanent o d'una delegació estrangera en un organisme intergovernamental, o d'una organització internacional o intergovernamental, amb seu a Andorra*

Les condicions d'entrada, sojorn i establiment al Principat d'Andorra dels estrangers que siguin funcionaris acreditats o membres acreditats del personal administratiu i tècnic o del personal de servei d'una ambaixada, d'una oficina consular, d'una missió permanent, d'una delegació estrangera en un organisme intergovernamental, o d'una organització internacional o intergovernamental, amb seu a Andorra, i/o el nomenament dels quals hagi estat comunicat al Govern d'Andorra, així com dels familiars que convisquin amb ells, queden regulades pels tractats internacionals en virtut dels quals el Principat d'Andorra s'hagi obligat i per la normativa nacional vigent en la matèria.

Article 5 *Personal d'una ambaixada, d'una oficina consular, d'una missió permanent o d'una delegació estrangera en un organisme intergovernamental, o d'una organització internacional o intergovernamental, amb seu a Andorra, que no hi treballa de forma exclusiva*

Els estrangers membres del personal administratiu i tècnic o del personal de servei d'una ambaixada, d'una oficina consular, d'una missió permanent o d'una delegació estrangera en un organisme intergovernamental, o d'una organització internacional o intergovernamental, amb seu a Andorra, així com els familiars que convisquin amb ells queden sotmesos a les disposicions de la present Llei si volen exercir al Principat d'Andorra una altra activitat assalariada o no assalariada de caràcter lucratiu.

Títol II. Dels òrgans competents en matèria d'immigració i de llurs atribucions

Article 6

Competències del Govern

El Govern, d'acord amb les previsions establertes a la llei, determina la política general en matèria d'immigració en funció de les necessitats socials i econòmiques del país. A aquest fi, el Govern es dota dels instruments i serveis oportuns per obtenir, tractar i analitzar totes les dades i informacions útils en la matèria i regular els fluxos migratoris.

El Govern estructura, organitza i atribueix competències als serveis administratius que assegurin la gestió administrativa de la immigració.

Article 7

Competències del ministre encarregat d'Interior

A més de les competències que la present Llei li atribueix de forma expressa, el ministre encarregat d'Interior tutela i coordina el Servei d'Immigració i el Servei Mèdic d'Immigració, així com tots els altres serveis i instruments que puguin ser creats en el futur per col·laborar en la missió de gestió administrativa de la immigració.

Títol III. Del Registre Central d'Immigració

Article 8

Creació del Registre Central d'Immigració

Es crea el Registre Central d'Immigració, que centralitza tots els expedients i les dades referents a la situació d'immigració de tots els estrangers al Principat d'Andorra.

El Servei d'Immigració és l'únic servei habilitat per gestionar el Registre Central d'Immigració, sota l'autoritat del ministre encarregat d'Interior.

El Govern ha de regular per via reglamentària el funcionament del Registre Central d'Immigració.

Article 9

Inscripció al Registre Central d'Immigració

El Servei d'Immigració ha d'inscriure al Registre Central d'Immigració tots els estrangers, llevat d'aquells que sojornin al Principat d'Andorra en situació de règim turístic.

La situació d'immigració d'un estranger al Principat d'Andorra s'acredita únicament i exclusiva per la informació que figura al Registre Central d'Immigració.

La inscripció en altres registres administratius que depenen de l'Administració general, d'una corporació local, d'un organisme públic o parapúblic no acredita la situació d'immigració d'un estranger.

Quan la inscripció en algun registre administratiu pressuposa una situació d'immigració diferent del règim turístic, l'administració o l'organisme concernit no pot registrar l'estranger sense verificar-ne la inscripció prèvia al Registre Central d'Immigració.

El Govern ha de vetllar per assegurar la coordinació entre el Registre Central d'Immigració i la resta de registres administratius.

Article 10

Protecció de les dades del Registre Central d'Immigració

Correspon al Govern adoptar totes les mesures necessàries per assegurar la protecció i el caràcter confidencial de les dades del Registre Central d'Immigració.

Article 11

Accés a les dades del Registre Central d'Immigració

Tot estranger té dret a sol·licitar la comunicació de les dades del Registre Central d'Immigració que l'afecten o que afecten els menors d'edat o els majors incapacitats dels quals és el representant o tutor legal.

Si la persona estrangera que ha sol·licitat i obtingut la comunicació de les dades constata que aquestes són incorrectes o incompletes, pot demanar-ne la modificació o el complement al Servei d'Immigració.

Títol IV. De l'entrada al Principat d'Andorra

Article 12

Documents i visats

1. Llevat disposició especial prevista per un conveni internacional aprovat pel Consell General i vigent al Principat d'Andorra, per entrar en territori andorrà, un estranger ha d'estar en possessió d'un passaport o d'un document de viatge, reconegut internacionalment, vàlidament expedit pel seu estat d'origen o de procedència o per una organització internacional habilitada a aquest efecte en dret internacional, que acrediti la seva identitat i nacionalitat i que estigui vigent.

2. Un nacional d'un estat membre de la Unió Europea i de l'Espai Econòmic Europeu pot entrar en territori andorrà si posseeix un document nacional d'identitat en vigor.

Article 13

Salut pública

Els estrangers que desitgen entrar al Principat d'Andorra no han de representar un risc greu per a la salut pública. El Govern determina reglamentàriament les afeccions i malalties que representen un risc per a la salut pública, atenen les recomanacions i directrius de l'Organització Mundial de la Salut i d'acord amb les previsions establertes a la legislació sanitària.

Article 14

Seguretat i ordre públic

Els estrangers que desitgen entrar al Principat d'Andorra en règim turístic no han de representar un risc per a la seguretat de l'Estat, de les persones o dels béns ni per a l'ordre públic.

Article 15

Mitjans econòmics

Els estrangers que desitgen entrar al Principat d'Andorra en règim turístic han de poder justificar que disposen dels mitjans econòmics suficients per fer front a la durada de l'estada projectada al país. La suficiència de mitjans econòmics es determina reglamentàriament, atenen

especialment com a criteri de càlcul el cost dels béns i dels serveis bàsics.

Títol V. Del règim turístic

Article 16

Principi de lliure circulació

1. L'estranger en règim turístic no necessita cap tipus d'autorització d'immigració.

2. L'estranger en règim turístic circula i elegeix lliurement el seu domicili dins el Principat d'Andorra.

Article 17

Durada de l'estada

L'estranger en règim turístic no pot sojornar al Principat d'Andorra més de noranta dies a comptar de la data de la seva entrada al país.

Article 18

Prohibició de treballar

L'estranger en règim turístic no pot treballar al Principat d'Andorra.

Article 19

Ruptura del règim turístic

L'estranger que contravé un dels principis establerts als dos articles anteriors es troba en situació irregular i no pot ser considerat en règim turístic.

Títol VI. De les autoritzacions d'immigració i de la seva concessió inicial

Capítol primer. Principis generals

Article 20

Caràcter obligatori de l'autorització d'immigració

1. D'acord amb l'expressat en l'article 17 anterior, cap estranger no pot sojornar més de noranta dies al Principat d'Andorra sense disposar d'una autorització d'immigració adequada a la seva situació.

2. Cap estranger no pot treballar al Principat d'Andorra sense disposar

d'una autorització d'immigració adequada a la seva situació.

3. L'estranger que vol sojornar més de noranta dies i/o treballar al Principat d'Andorra ha de sol·licitar i obtenir prop del Servei d'Immigració una autorització d'immigració d'un dels tipus establerts en la present Llei.

Article 21

Principi d'unicitat

1. L'estranger no pot ser titular simultàniament de dues o més autoritzacions d'immigració.

2. Si l'estranger titular d'una autorització d'immigració sol·licita i obté, durant la vigència d'aquesta, una nova autorització d'immigració d'un altre tipus, el Servei d'Immigració anul·la la primera, sense necessitat d'expedient.

Article 22

Principi d'adequació

1. Les autoritzacions d'immigració només es poden concedir de conformitat amb les normes i seguint els procediments establerts en la present llei, especialment a l'article 24.

2. El tipus de l'autorització concedida ha de ser determinat d'acord amb els criteris establerts al capítol quart del títol VI de la present Llei.

3. Llevat disposició particular derogatòria prevista de forma expressa en la present Llei, el règim jurídic aplicable al titular d'una autorització d'immigració i la situació real d'estada i/o de treball al Principat d'Andorra d'aquesta persona s'han d'adequar sempre als supòsits i han de ser conformes a les normes del capítol tercer del títol VI de la present Llei aplicables al tipus concret de la seva autorització.

Article 23

Definició dels conceptes de treball i de treballador

Als efectes d'aplicació de la present Llei, s'entén com a treball tota activitat assalariada o no assalariada, a temps parcial o no, realitzada per compte propi o d'altri i de caràcter lucratiu. S'entén com a treballador la persona que exerceix alguna d'aquestes activitats.

Capítol segon. Criteris econòmics i socials orientadors de la política del Govern en matèria d'immigració

Article 24

Política general en matèria d'immigració

1. El Govern analitza les necessitats quantitatives i qualitatives de l'economia i de la societat andorranes en matèria d'immigració, així com la situació nacional del treball. Utilitza a aquest efecte les dades i anàlisis aportades per l'organisme competent en matèria d'ocupació, així com tots els altres instruments d'observació i d'estudi al seu abast.

2. El Govern completa aquesta anàlisi efectuant totes les consultes que considera oportunes prop de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis, de les organitzacions empresarials, professionals i sindicals i prop de les associacions d'àmbit nacional que tenen un interès en matèria d'immigració.

3. A partir d'aquesta anàlisi el Govern defineix la política general en matèria d'immigració, privilegiant l'accés als llocs de treball dels andorrans i dels estrangers legalment residents, amb l'objectiu d'afavorir la cohesió social.

4. Quan considera necessari obrir globalment o sectorialment el mercat del treball interior a nous immigrants, el Govern adopta totes les normes i promou totes les mesures necessàries perquè les autoritzacions d'immigració que comporten el dret a treballar es concedeixin seguint els criteris de prioritats establerts a l'article 39 de la present Llei.

5. El Govern pren en consideració les anàlisis efectuades i les prioritats establertes en aquest capítol per fixar periòdicament per via reglamentària, a partir de la política d'immigració definida, les quotes d'autoritzacions d'immigració.

6. El Govern, de conformitat amb l'anàlisi definida als apartats anteriors del present article, fixa per via reglamentària, i per un període limitat, una quota especial d'autoritzacions destinades a cobrir les necessitats de mà d'obra que no han estat satisfetes pel mercat del

treball interior i corresponen a activitats laborals que, per les seves pròpies característiques, només poden ser exercides a Andorra durant una temporada determinada de l'any.

7. El Govern, de conformitat amb l'anàlisi definida als apartats anteriors del present article, fixa, per via reglamentària i per un període limitat, una quota especial d'autoritzacions per a una activitat professional determinada si constata un dèficit de mà d'obra per aquesta activitat professional en un sector econòmic concret. Aquest dèficit ha de correspondre a un augment conjuntural de l'activitat i no ha de poder ser satisfet pel mercat del treball interior.

8. Les autoritzacions temporals per a treballadors d'empreses estrangeres poden ser concedides en funció de les sol·licituds presentades, sempre i que s'ajustin als supòsits legals definits a l'article 28 de la present Llei i als criteris econòmics determinats prèviament pel Govern per via reglamentària per a la concessió d'aquest tipus d'autoritzacions.

Capítol tercer. Tipus d'autoritzacions d'immigració i condició de resident

Secció primera. Autoritzacions de treball per als treballadors fronterers

Article 25

Autorització de treball de fronterer

1. L'estranger que sol·licita i obté una autorització de treball de fronterer està autoritzat a treballar al país però ha de pernoctar de forma habitual fora del territori andorrà.

2. L'autorització de treball de fronterer es lliura per una durada inicial de tres anys i es renova per períodes de la mateixa duració.

Article 26

Autorització de treball temporal de fronterer

1. L'estranger que sol·licita i obté una autorització de treball temporal de fronterer ha de pernoctar de forma habitual fora del territori andorrà i està

autoritzat a treballar mentre estigui vigent la seva autorització.

2. La durada de l'autorització de treball temporal de fronterer s'ajusta a una temporada de l'any prèviament determinada quan es concedeix en el marc d'una quota especial fixada pel Govern de conformitat amb l'article 24.6 de la present Llei.

3. La durada de l'autorització de treball temporal de fronterer no pot excedir el termini de dotze mesos seguits quan es concedeix en el marc d'una quota especial fixada pel Govern de conformitat amb l'article 24.7 de la present Llei.

4. L'autorització de treball temporal de fronterer comporta condicions particulars que limiten les possibilitats de treball a una activitat laboral determinada en un sector econòmic concret, de conformitat amb els criteris legals i els convenis internacionals vigents.

5. L'autorització de treball temporal de fronterer té caràcter improrrogable, i el seu titular, una vegada esgotat el termini de vigència, no pot sol·licitar-ne ni obtenir-ne una altra fins que hagi transcorregut com a mínim cinc mesos des de la data de venciment de l'autorització anterior.

Secció segona. Autoritzacions d'immigració per als actius residents

Article 27

Autorització d'immigració temporal

1. L'estranger que sol·licita i obté una autorització d'immigració temporal està autoritzat a treballar i residir temporalment al Principat d'Andorra mentre estigui vigent la seva autorització.

2. La durada de l'autorització d'immigració temporal s'ajusta a una temporada de l'any prèviament determinada quan es concedeix en el marc d'una quota especial fixada pel Govern de conformitat amb l'article 24.6 de la present Llei.

3. La durada de l'autorització d'immigració temporal no pot excedir el termini de dotze mesos seguits quan es

concedeix en el marc d'una quota especial fixada pel Govern de conformitat amb l'article 24.7 de la present Llei.

4. L'autorització d'immigració temporal comporta condicions particulars que limiten les possibilitats de treball a una activitat laboral determinada en un sector econòmic concret, de conformitat amb els criteris legals i els convenis internacionals vigents.

5. L'autorització d'immigració temporal té caràcter improrrogable, i el seu titular, una vegada esgotat el termini de vigència, no pot sol·licitar-ne ni obtenir-ne una altra fins que hagin transcorregut com a mínim cinc mesos des de la data de venciment de l'autorització anterior.

Article 28

Autorització d'immigració temporal per a treballadors d'empreses estrangeres

1. La persona que desitja contractar els serveis d'una empresa estrangera per executar un treball concret a Andorra ha de sol·licitar i obtenir una autorització d'immigració temporal per a treballadors d'empreses estrangeres.

2. Els treballadors estrangers dependents de l'empresa estrangera o el treballador autònom estranger que són titulars d'aquest tipus d'autorització han de disposar d'una assegurança que cobreixi de forma suficient i vàlida per al Principat d'Andorra durant el període d'execució dels treballs, qualsevol tipus de despesa mèdica o sanitària així com la invalidesa derivada d'un accident de treball. La suficiència de l'assegurança es determina reglamentàriament.

3. La concessió d'aquest tipus d'autorització permet al seu titular únicament d'executar els treballs autoritzats i de residir al Principat d'Andorra mentre durin els treballs per als quals ha rebut aquesta autorització.

4. Aquesta autorització pot ser prorrogada excepcionalment fins a l'acabament efectiu dels treballs que l'havien motivada, sense, però, que la durada total de l'autorització inicial i de les seves pròrrogues pugui excedir sis mesos.

5. En el supòsit particular de les autoritzacions d'immigració temporals per a treballadors d'empreses estrange-

res concedides per realitzar uns treballs d'interès general a càrrec d'una administració pública, la durada de l'autorització s'adequa a la durada dels treballs a realitzar, encara que aquesta sigui superior a sis mesos.

6. El Govern determina, per via reglamentària, la naturalesa i la freqüència dels treballs de curta durada, que en cap cas poden excedir de quinze dies naturals, per a la realització dels quals la persona que desitja contractar els serveis d'una empresa estrangera no ha de sol·licitar cap autorització d'immigració, i per als que és suficient una comunicació prèvia per escrit al Servei d'Immigració.

Article 29

Autorització de residència i treball

1. L'estranger que sol·licita i obté una autorització de residència i treball està autoritzat a residir i a treballar al Principat d'Andorra, en les condicions que determina la Llei.

2. L'autorització de residència i treball es lliura per una durada inicial d'un any i es renova tres vegades per períodes de dos anys.

3. Transcorreguts set anys a comptar de la data de concessió inicial de l'autorització, les renovacions successives es lliuren per períodes d'una durada de deu anys.

Article 30

Autorització de residència i treball del personal dels centres d'ensenyament

1. L'estranger membre del personal docent o no docent d'un centre d'ensenyament radicat al Principat d'Andorra concernit per un tractat internacional en virtut del qual el Principat d'Andorra s'hagi obligat, obté, a comptar del seu nomenament, després d'acreditar la seva qualitat, i després de sol·licitar-la, una autorització de residència i treball per la durada del seu nomenament a Andorra.

2. Quan aquest estranger sigui nomenat per una durada indeterminada, obté una autorització de residència i treball d'una durada de deu anys.

3. Aquesta autorització és renovable seguint els mateixos criteris mentre es

mantenen les condicions inicials de concessió.

4. Si el titular d'aquesta autorització es jubila i continua residint de forma permanent i efectiva al Principat d'Andorra, pot renovar la seva autorització; en aquest cas, la durada de la renovació és la mateixa que la durada de l'autorització inicial, o de la darrera renovació si havia estat renovada. Les renovacions successives es lliuren per períodes d'una durada de deu anys.

Secció tercera. Autoritzacions d'immigració per als no actius residents

Article 31

Autorització d'immigració per estudis o per recerca

1. L'estranger que sol·licita i obté una autorització d'immigració per estudis o per recerca està autoritzat a estudiar o a efectuar recerques de caràcter científic o similar i a residir al país únicament mentre durin els estudis o les recerques per als quals ha rebut aquesta autorització. S'haurà d'adjuntar però a la sol·licitud un calendari de les activitats de recerca o estudi que es desitgi efectuar amb una previsió concreta de la seva finalització.

2. L'autorització d'immigració per estudis en un establiment d'ensenyament radicat al Principat d'Andorra i reconegut pel Govern o l'autorització d'immigració per recerca pressuposa en tots els casos la justificació d'una assegurança que cobreixi de forma suficient i vàlida per al Principat d'Andorra qualsevol tipus de despesa mèdica o sanitària. La suficiència de l'assegurança es determina reglamentàriament.

3. L'autorització d'immigració per estudis a un menor d'edat exigeix l'autorització expressa del qui en sigui el representant o tutor legal, així com la seva guarda a Andorra per part d'una institució, entitat o persona major d'edat. Si la guarda del menor recau en una institució o entitat, aquesta haurà de ser andorrana, i si recau en una persona, haurà de ser de nacionalitat andorrana o tenir la qualitat de resident al Principat

d'Andorra i ser titular d'una autorització d'immigració vigent almenys pel període de duració dels estudis projectats.

4. L'autorització d'immigració per estudis o per recerca pot ser prorrogada únicament si s'acredita que ha estat impossible l'execució dels mateixos dins les previsions i límits temporals màxims indicats en el calendari adjuntat a la sol·licitud.

Article 32

Autorització de residència sense treball

1. L'estranger que sol·licita i obté una autorització de residència sense treball està autoritzat a residir al Principat d'Andorra amb una persona de nacionalitat andorrana o amb el titular d'una autorització de residència i treball, en el marc del reagrupament familiar, segons les disposicions específiques de la present Llei.

2. La durada inicial d'una autorització de residència sense treball es determina de conformitat amb les disposicions dels articles 92 a 96 de la present Llei.

3. L'autorització de residència sense treball pot ser renovada. En aquest cas, la durada de les renovacions successives es determina de conformitat amb les disposicions de l'article 29 de la present Llei, tenint en compte la durada de l'autorització de residència sense treball inicial concedida.

Article 33

Autorització de residència passiva

L'estranger que sol·licita i obté una autorització de residència passiva està autoritzat a residir al Principat d'Andorra, d'acord amb les disposicions específiques vigents en matèria de residències passives.

Secció quarta. Condició de resident

Article 34

Definició

La condició de resident al Principat d'Andorra i els drets que se'n deriven s'atribueixen a tots els estrangers titulars d'una autorització d'immigració vigent, a excepció dels treballadors fronterers.

Capítol quart. Criteris de concessió de les autoritzacions d'immigració

Secció primera. Criteris de concessió generals

Article 35

Principi general de concessió per ordre cronològic

El Servei d'Immigració tramita les sol·licituds d'autorització d'immigració i, quan aquestes compleixen els requisits legals, concedeix les autoritzacions d'immigració corresponents, seguint un ordre estricte de prioritats cronològiques d'acord amb la data d'entrada de les sol·licituds.

Article 36

Criteris per a la concessió de les autoritzacions d'immigració de tipus temporal

1. L'estranger que sol·licita exercir una activitat laboral objecte d'una quota especial vigent i prèviament determinada pel Govern de conformitat amb l'article 24.6 de la present Llei, pot obtenir, en els límits d'aquesta quota, les autoritzacions d'immigració següents:

- a) Una autorització d'immigració temporal si sol·licita treballar per a una empresa andorrana i residir al Principat d'Andorra.
- b) Una autorització de treball temporal de fronterer si sol·licita treballar per a una empresa andorrana i pernocta fora del territori andorrà.

2. L'estranger que sol·licita exercir una activitat laboral objecte d'una quota especial vigent i prèviament determinada pel Govern de conformitat amb l'article 24.7 de la present Llei pot obtenir, en els límits d'aquesta quota, les autoritzacions d'immigració següents:

- a) Una autorització d'immigració temporal si sol·licita treballar per a una empresa andorrana i residir al Principat d'Andorra.
- b) Una autorització de treball temporal de fronterer si sol·licita treballar per a una empresa andorrana i pernocta fora del territori andorrà.

3. La persona que sol·licita contractar els serveis d'una empresa estrangera o

d'un treballador autònom estranger per realitzar uns treballs determinats a Andorra, pot obtenir una autorització d'immigració temporal per a treballadors d'empreses estrangeres per als estrangers que han de realitzar aquests treballs, seguint les disposicions dels articles 24.8 i 28 de la present Llei.

Article 37

Criteris per a la concessió d'una autorització d'immigració de residència i treball o de fronterer

1. L'estranger que sol·licita residir de forma permanent al Principat d'Andorra i exercir-hi una activitat laboral no afectada per una quota especial vigent pot obtenir una autorització d'immigració de residència i treball en els límits de la quota general vigent per a aquest tipus d'autoritzacions.

2. Si aquesta mateixa persona pernocta fora del territori andorrà, pot sol·licitar i obtenir una autorització d'immigració de fronterer en els límits de la quota general vigent per a aquest tipus d'autoritzacions.

3. L'estranger que obté una autorització d'immigració de residència i treball en el marc d'un reagrupament familiar pot exercir qualsevol tipus d'activitat laboral, encara que aquesta activitat estigui afectada per una quota especial vigent.

Article 38

Condicions per a la concessió d'autoritzacions d'immigració per estudis o per recerca

El Govern pot condicionar la concessió d'autoritzacions d'immigració per estudis o per recerca a l'existència d'acords específics o del principi de reciprocitat amb el país d'origen de la persona sol·licitant.

Article 39

Principi de prioritat en la concessió de les autoritzacions

Les autoritzacions d'immigració de residència i treball, temporal, de fronterer, i temporal de fronterer, es concedeixen de forma prioritària als nacionals dels dos estats veïns i dels altres estats membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu

i als nacionals d'altres estats en base al que prevegin les disposicions en matèria d'immigració dels tractats internacionals vigents al Principat d'Andorra.

Article 40

Excepcions al principi de prioritat en la concessió de les autoritzacions

1. No obstant el previst en l'article anterior, el Govern pot establir per reglament, i quota per quota, un nombre d'autoritzacions que poden ser concedides a nacionals d'altres estats que no es puguin acollir a les seves disposicions, quan concorrin els requisits previstos a l'apartat següent i es justifiqui per les necessitats del mercat de treball.

2. En el supòsit previst a l'apartat anterior, el Servei d'Immigració no lliura cap autorització si el sol·licitant no acredita la seva alta especialització i/o experiència professional per al lloc de treball que desitja ocupar o si no percep un salari en relació amb la qualificació acreditada.

Article 41

Derogació per reagrupament familiar

Les autoritzacions d'immigració es concedeixen en el marc del reagrupament familiar de conformitat amb les disposicions del títol IX de la present Llei. L'atorgament d'aquestes autoritzacions no queda condicionat a cap criteri de nacionalitat ni es pot denegar per manca de quota disponible.

Secció segona. Criteris personals

Article 42

Seguretat i ordre públic

La persona que sol·licita una autorització d'immigració no ha de representar un risc per a la seguretat de l'Estat, de les persones o dels béns ni per a l'ordre públic.

Article 43

Aptitud per residir i/o treballar

La persona que sol·licita una autorització d'immigració ha de ser declarada apta per residir i/o treballar pel Servei Mèdic d'Immigració, segons els criteris determinats reglamentària-

ment per a cada tipus d'autorització d'immigració atenent les previsions establertes, en el seu cas, a la legislació sanitària i les recomanacions i directrius de l'Organització Mundial de la Salut.

Article 44 *Allotjament*

L'allotjament de la persona sol·licitant ha de complir les condicions legals mínimes d'habitabilitat si aquesta persona ha d'acreditar un domicili a Andorra.

Article 45 *Edat*

La persona sol·licitant ha de ser major de divuit anys, llevat dels supòsits del reagrupament familiar i de les autoritzacions d'immigració per estudis o per recerca.

Capítol cinquè. Denegació d'una autorització d'immigració inicial

Article 46 *Autoritat competent*

El ministre encarregat d'Interior o la persona expressament delegada a aquest efecte pel Govern, pot denegar una sol·licitud d'autorització d'immigració inicial.

Article 47 *Motius*

Només és motiu de denegació de la sol·licitud inicial d'autorització d'immigració la constatació d'un o més dels supòsits següents:

- L'incompliment de qualsevol dels requisits i criteris de concessió inicial establerts per la present Llei i els reglaments que la desenvolupin.
- El falsejament o l'omissió de dades, de documents o d'informació en l'expedient de sol·licitud inicial, sense perjudici de la responsabilitat penal en què pugui incórrer la persona sol·licitant.
- El fet de representar un risc per a la seguretat de l'Estat, de les persones o dels béns o per a l'ordre públic.
- El fet d'haver estat declarat no apte per residir i/o treballar pel Servei Mèdic d'Immigració.

- La manca de quota disponible.

Article 48 *Autorització d'immigració de substitució*

Quan una sol·licitud d'immigració inicial no es pot concedir perquè no compleix els requisits i criteris exigits per a un tipus determinat, però reuneix els requisits i compleix les condicions per ser concedida per a un altre tipus, el Servei d'Immigració pot atorgar a la persona estrangera una autorització inicial per a aquest segon tipus, si així ho accepten de forma expressa el sol·licitant, en tots els casos, i el patró, quan es tracta d'una autorització d'immigració amb treball, sense perjudici de les prioritats cronològiques establertes en l'article 35 d'aquesta mateixa Llei.

Article 49 *Efectes de la denegació*

- L'estranger a qui s'ha denegat una sol·licitud d'autorització d'immigració inicial es troba en situació irregular.
- Quan la denegació afecta una sol·licitud d'autorització d'immigració que comporta una demanda de treball, el Servei d'Immigració també ha de notificar aquesta resolució al patró.

Títol VII. De la renovació de les autoritzacions d'immigració

Capítol primer. Criteris de renovació de les autoritzacions d'immigració

Secció primera. Criteris generals

Article 50 *Treball permanent i efectiu*

1. Llevat de disposició especial de la present Llei, per obtenir la renovació d'una autorització d'immigració que autoritza a treballar, la persona que n'és titular ha d'haver exercit una activitat professional de manera permanent i efectiva a comptar de la data d'inici si es tracta d'una autorització inicial, o de la

data de la darrera renovació en els altres casos.

2. Es computen en l'exercici permanent i efectiu de l'activitat professional:

- les vacances i les baixes temporals per malaltia, accident de treball, maternitat o adopció ocorregudes durant una relació laboral, així com les baixes definitives per invalidesa.
- els cicles de formació professional a l'estranger que s'efectuïn per decisió del patró, per temps limitat, i que s'acreditin degudament.

3. També es computen en l'exercici permanent i efectiu de l'activitat professional els períodes durant els quals el titular d'una autorització d'immigració que autoritza a treballar no acredita que ocupa un lloc de treball amb un màxim de seixanta dies seguits i de noranta dies per any natural, sempre i quan durant aquests períodes la persona interessada s'hagi inscrit en les condicions previstes reglamentàriament prop del servei administratiu encarregat de proposar i gestionar les polítiques d'ocupació i de la intermediació en el mercat del treball.

Article 51 *Residència permanent i efectiva*

1. Per obtenir la renovació de qualsevol autorització d'immigració, la persona que n'és titular ha d'haver residit de forma permanent i efectiva al Principat d'Andorra a comptar de la data d'inici si es tracta d'una autorització inicial, o de la data de la darrera renovació en els altres casos. Queden exceptuats d'aquesta norma els titulars d'una autorització d'immigració de fronterer.

2. Es computen en el període de residència permanent i efectiva al Principat d'Andorra les absències causades per vacances, per un tractament mèdic a l'estranger a conseqüència d'una malaltia o d'un accident, per un cicle de formació a l'estranger en les condicions definides a l'article 50.2, o per un desplaçament laboral a l'estranger, acordat pel patró en el marc de la realització de treballs determinats amb una durada màxima no superior a 6 mesos.

Article 52

Seguretat i ordre públic

Per obtenir la renovació de qualsevol autorització d'immigració, la persona que n'és titular no ha de representar un risc per a la seguretat de l'Estat, de les persones o dels béns ni per a l'ordre públic.

Article 53

Obligació de sol·licitar la renovació d'acord amb la situació del sol·licitant i abans del venciment de l'autorització

1. D'acord amb l'apartat 3 de l'article 22 de la present Llei, el titular d'una autorització d'immigració renovable només pot obtenir la renovació d'aquesta autorització, si aquesta s'adequa a la seva situació efectiva de residència i de treball a la data de presentació de la sol·licitud de renovació.

2. El titular d'una autorització d'immigració renovable n'ha de sol·licitar la renovació abans del venciment.

3. Tanmateix, si el titular d'una autorització d'immigració renovable que autoritza a treballar no pot acreditar l'exercici d'una activitat professional concreta quan en sol·licita la renovació, pot adequar la seva situació efectiva de treball fins a la data de venciment de la seva autorització.

Secció segona. Criteris de renovació segons el tipus d'autorització d'immigració

Article 54

Renovació de l'autorització de treball de fronterer

Per obtenir la renovació d'una autorització de treball de fronterer, la persona que n'és titular ha d'haver treballat al Principat d'Andorra de manera permanent i efectiva.

Article 55

Renovació de l'autorització de residència sense treball

Per obtenir la renovació d'una autorització de residència sense treball, la persona que n'és titular ha d'haver

residit al Principat d'Andorra de manera permanent i efectiva.

Article 56

Renovació de l'autorització de residència i treball

Per obtenir la renovació d'una autorització de residència i treball, la persona que n'és titular ha d'haver residit i treballat al Principat d'Andorra de manera permanent i efectiva.

Secció tercera. Disposicions particulars

Article 57

Disposicions particulars per al titular d'una autorització de residència i treball que es pot acollir al benefici del reagrupament familiar

El titular d'una autorització de residència i treball que es pot acollir al benefici del reagrupament familiar de conformitat amb les disposicions de la present Llei, ha d'haver residit al Principat d'Andorra de manera permanent i efectiva per obtenir la renovació de la seva autorització.

Article 58

Disposicions particulars per al titular d'una autorització de residència i treball que es jubila

El titular d'una autorització de residència i treball que es jubila i que continua residint de forma permanent i efectiva al Principat d'Andorra, pot renovar la seva autorització.

Article 59

Disposicions particulars per al titular d'una autorització de residència sense treball que estudia a l'estranger

Quan el fill d'un resident o el fill del cònjuge d'un resident, que és titular d'una autorització de residència sense treball en el marc del reagrupament familiar i estudia a l'estranger, sol·licita la renovació de la seva autorització, es computen com a residència permanent i efectiva al Principat d'Andorra els períodes passats a l'estranger per cursar els estudis fins al seu acabament, sempre que els estudis constitueixin l'activitat principal del sol·licitant.

Capítol segon. Renovació d'una autorització de residència i treball o de residència sense treball concedida des de fa almenys set anys

Article 60

Renovació de l'autorització de residència i treball concedida fa almenys set anys

1. L'estranger titular des de fa almenys set anys d'una autorització de residència i treball que ha residit i treballat de manera permanent i efectiva al Principat d'Andorra durant el darrer període de renovació de la seva autorització obté, després de sol·licitar-la, la renovació d'aquesta autorització de residència i treball per una durada de deu anys.

2. Les renovacions ulteriors d'aquesta autorització es concedeixen per una durada de deu anys i només poden ser denegades per motius d'ordre públic o si es constata la interrupció de la residència del titular al Principat d'Andorra.

Article 61

Renovació de l'autorització de residència i treball, concedida fa almenys set anys, a una persona jubilada

1. L'estranger titular des de fa almenys set anys d'una autorització de residència i treball que s'ha jubilat i que continua residint al país obté, després de sol·licitar-la, la renovació de la seva autorització de residència i treball per una durada de deu anys.

2. Les renovacions ulteriors de l'autorització esmentada en l'apartat anterior es concedeixen per una durada de deu anys i només poden ser denegades per motius d'ordre públic o si es constata la interrupció de la residència del titular al Principat d'Andorra.

Article 62

Renovació de l'autorització de residència i treball concedida a una persona que resideix legalment a Andorra fa almenys set anys i que es pot acollir al benefici del reagrupament familiar

1. L'estranger titular des de fa almenys set anys d'una autorització de residència i treball que no pot acreditar que ha

treballat de manera permanent i efectiva a Andorra però que es pot acollir al benefici del reagrupament familiar de conformitat amb les disposicions de la present Llei, i que ha residit de manera permanent i efectiva al Principat durant el darrer període de renovació de la seva autorització, obté, després de sol·licitar-la, la renovació d'aquesta autorització de residència i treball per una durada de deu anys.

2. Les renovacions ulteriors de l'autorització esmentada a l'apartat anterior es concedeixen per una durada de deu anys i només poden ser denegades per motius d'ordre públic o si es constata la interrupció de la residència del titular al Principat d'Andorra.

Article 63

Renovació de l'autorització de residència i treball concedida després d'una autorització de residència sense treball si el titular ha residit a Andorra fa almenys set anys

1. En el cas de l'autorització de residència i treball concedida després d'una autorització de residència sense treball en el marc del reagrupament familiar amb el titular d'una autorització de residència i treball, la renovació s'obté per una durada de deu anys quan el sol·licitant ha residit de manera permanent i efectiva al Principat d'Andorra durant set anys sota el règim successiu d'ambdues autoritzacions.

2. Les renovacions ulteriors de l'autorització esmentada a l'apartat anterior es concedeixen per una durada de deu anys i només poden ser denegades per motius d'ordre públic o si es constata la interrupció de la residència del titular al Principat d'Andorra.

Article 64

Renovació d'una autorització de residència sense treball concedida fa almenys set anys

1. L'estranger titular des de fa almenys set anys d'una autorització de residència sense treball que ha residit de manera permanent i efectiva al Principat d'Andorra durant el darrer període de renovació de la seva autorització obté, després de sol·licitar-la, la renovació d'aquesta autorització per una durada de deu anys.

2. Les renovacions ulteriors de l'autorització esmentada a l'apartat anterior es concedeixen per una durada de deu anys i només poden ser denegades per motius d'ordre públic o si es constata la interrupció de la residència del titular al Principat d'Andorra.

Capítol tercer. Denegació de renovació d'una autorització d'immigració

Secció primera. Motius de denegació de renovació

Article 65

Supòsits

Només és motiu de denegació de la sol·licitud de renovació d'una autorització d'immigració la constatació d'un o més dels supòsits següents:

- L'incompliment de qualsevol dels requisits i criteris de renovació de les autoritzacions d'immigració establerts per la present Llei.
- El falsejament o l'omissió de dades, de documents o d'informació en l'expedient de sol·licitud de renovació, sense perjudici de la responsabilitat penal en la qual pugui incórrer el sol·licitant.
- El fet de representar un risc per a la seguretat de l'Estat, de les persones o dels béns i per a l'ordre públic en general.

Secció segona. Procediment de denegació de renovació

Article 66

Procediment d'instrucció

Quan es constata l'existència d'un dels motius de denegació de renovació establerts a l'article anterior, el responsable del Servei d'Immigració competent a aquest efecte incoa i fa instruir l'expedient administratiu corresponent segons el procediment establert al Codi de l'Administració.

Article 67

Resolució

El ministre encarregat d'Interior o la persona expressament delegada a

aquest efecte pel Govern és competent per valorar els fets que han motivat la incoació de l'expedient i, en funció d'aquesta valoració, per decidir motivadament la denegació de la renovació o per arxivar l'expedient.

Article 68

Principi de l'efecte suspensiu del recurs per a l'estranger resident

El recurs presentat per un estranger que té la condició de resident contra una decisió de denegació de renovació de la seva autorització d'immigració té efectes suspensius fins que recaigui sentència judicial ferma. En cas de desistiment de la part recurrent en qualsevol moment del procediment o en cas de caducitat de l'expedient, la decisió de denegació és immediatament executòria.

Article 69

Excepció al principi de l'efecte suspensiu per al titular d'una autorització de treball de fronterer

1. El recurs presentat per un estranger titular d'una autorització de treball de fronterer contra una decisió de denegació de renovació de la seva autorització no té efectes suspensius i la mesura és immediatament executòria.

2. Tanmateix, tenint en compte la situació de la persona interessada, el ministre encarregat d'Interior o la persona expressament delegada a aquest efecte pel Govern pot atorgar-li un termini màxim de trenta dies naturals a comptar de l'endemà de la data de la notificació per abandonar el territori.

Secció tercera. Efectes de la denegació de renovació

Article 70

Situació irregular i notificació al patró

1. L'estranger que té la condició de resident es troba en situació irregular quan ha estat objecte d'una decisió ferma de denegació de renovació de la seva autorització d'immigració de conformitat amb les disposicions de l'article 68 de la present Llei.

2. L'estranger titular d'una autorització de treball de fronterer es troba en situació irregular quan ha estat objecte

d'una decisió administrativa de denegació de renovació.

3. Quan la denegació de renovació afecta una autorització d'immigració que comporta el dret a treballar, el Servei d'Immigració ha de notificar també aquesta resolució al patró.

Títol VIII. De l'anul·lació i de la caducitat de les autoritzacions d'immigració

Capítol primer. Anul·lació d'una autorització d'immigració

Secció primera. Anul·lació per via d'expedient

Article 71
Motius

És motiu d'anul·lació d'una autorització d'immigració vigent, la constatació de qualsevol dels supòsits següents:

- a) Que el titular de l'autorització d'immigració vigent no resideixi al Principat d'Andorra de forma permanent i efectiva.
- b) Que el titular de l'autorització d'immigració vigent que l'autoritza a treballar no treballi de forma permanent i efectiva al Principat d'Andorra i que no es trobi en una de les situacions particulars previstes als articles 57, 58, 60.2, 61, 62 i 63.
- c) Que es constati el falsejament o l'omissió de dades, de documents o d'informació en l'expedient que va motivar la concessió de l'autorització o la seva renovació, sense perjudici de la responsabilitat penal en la qual pugui incórrer el titular.

Article 72
Procediment d'instrucció

Quan es constata l'existència d'un dels motius d'anul·lació d'una autorització d'immigració esmentats en l'article anterior, el responsable del Servei d'Immigració competent a aquest efecte incoa i fa instruir l'expedient adminis-

tratiu corresponent segons el procediment establert al Codi de l'Administració.

Article 73
Resolució

El ministre encarregat d'Interior o la persona expressament delegada a aquest efecte pel Govern és competent per valorar els fets que han motivat la incoació de l'expedient i, en funció d'aquesta valoració, per decidir l'anul·lació o per arxivar l'expedient.

Article 74
Principi de l'efecte suspensiu del recurs per a l'estranger resident

El recurs presentat per un estranger que té la condició de resident contra una decisió d'anul·lació de la seva autorització d'immigració té efectes suspensius fins que recaigui sentència judicial ferma. En cas de desistiment de la part recurrent en qualsevol moment del procediment o en cas de caducitat de l'expedient, la decisió d'anul·lació és immediatament executòria.

Article 75
Excepció al principi de l'efecte suspensiu per al titular d'una autorització de treball de fronterer o de temporal de fronterer

1. El recurs presentat per un estranger titular d'una autorització de treball de fronterer o de temporal de fronterer contra una decisió d'anul·lació de la seva autorització no té efectes suspensius i la mesura és immediatament executòria.

2. Tenint en compte la situació de la persona afectada, el ministre encarregat d'Interior o la persona expressament delegada a aquest efecte pel Govern, pot atorgar-li un termini màxim de trenta dies naturals a comptar de l'endemà de la data de la notificació per abandonar el territori.

Article 76
Efectes de l'anul·lació per via d'expedient

1. L'estranger que té la condició de resident es troba en situació irregular quan ha estat objecte d'una decisió ferma d'anul·lació de la seva autorització d'immigració de conformitat amb les

disposicions de l'article 74 de la present llei.

2. L'estranger titular d'una autorització de treball de fronterer o de temporal de fronterer es troba en situació irregular quan ha estat objecte d'una decisió administrativa d'anul·lació de la seva autorització.

3. Quan l'anul·lació afecta una autorització d'immigració que comporta el dret a treballar, el Servei d'Immigració ha de notificar també aquesta resolució al patró.

Secció segona. Anul·lació sense necessitat d'expedient

Article 77
Motius i inscripció de l'anul·lació

1. És motiu d'anul·lació d'una autorització d'immigració, sense necessitat d'obrir cap expedient, la constatació de qualsevol dels supòsits següents:

- a) La baixa voluntària del titular, degudament notificada al Servei d'Immigració.
- b) L'obtenció, per part del titular d'una autorització d'immigració vigent, d'una autorització d'immigració d'una altra categoria.
- c) L'expulsió administrativa ferma del titular.
- d) La condemna ferma a una pena accessòria d'expulsió pronunciada per un tribunal penal.
- e) L'adquisició de la nacionalitat andorranera per part del titular.

2. La defunció del titular d'una autorització d'immigració s'anotàrà igualment en el Registre Central d'Immigració.

Article 78
Pèrdua de drets derivada de la baixa voluntària, de l'expulsió administrativa ferma o de la condemna ferma a una pena accessòria d'expulsió pronunciada per un tribunal penal

1. El titular d'una autorització d'immigració anul·lada per baixa voluntària, expulsió administrativa ferma o condemna ferma a una pena

accessòria d'expulsió pronunciada per un tribunal penal perd tots els drets que es derivaven de l'autorització d'immigració que ha quedat anul·lada. Aquesta persona es troba en situació irregular si no abandona el Principat d'Andorra, sens perjudici de la responsabilitat penal en la qual pot incórrer si es troba en una de les situacions esmentades als apartats c) i d) de l'article precedent.

2. En tots els supòsits previstos a l'apartat anterior, el Servei d'Immigració també ha de notificar aquesta anul·lació al patró quan concerneix una autorització d'immigració que comportava el dret a treballar.

Capítol segon. Caducitat de l'autorització d'immigració

Article 79

Regularització d'una autorització renovable caducada

El titular d'una autorització d'immigració renovable caducada pot obtenir la regularització de la seva autorització si la sol·licita i demostra que ha continuat residint i/o treballant de manera permanent i efectiva al Principat d'Andorra des de la data en què la seva autorització va caducar, i si compleix també tots els altres requisits establerts en la present Llei per renovar la seva autorització.

Article 80

Situació de l'estranger

1. El titular d'una autorització renovable caducada des de fa menys d'un any quan en sol·licita la regularització pot residir al Principat d'Andorra i/o pot treballar dins els límits dels drets que li atorgava l'autorització caducada, fins que recaigui resolució ferma referent a la seva sol·licitud de regularització.

2. El titular d'una autorització renovable caducada des d'almenys un any quan en sol·licita la regularització pot residir al Principat d'Andorra i/o pot treballar dins els límits dels drets que li atorgava l'autorització caducada, fins que recaigui resolució administrativa referent a la seva sol·licitud de regularització.

Article 81

Motius de denegació de la regularització

Només és motiu de denegació de la sol·licitud de regularització d'una autorització d'immigració renovable caducada la constatació d'un o més dels supòsits següents:

- L'incompliment de qualsevol dels requisits i criteris de renovació de les autoritzacions d'immigració establerts per la present Llei.
- El falsejament o l'omissió de dades, de documents o d'informació en l'expedient de sol·licitud de regularització, sense perjudici de la responsabilitat penal en la qual pugui incórrer el sol·licitant.
- El fet de representar un risc per a la seguretat de l'Estat, de les persones o dels béns i per a l'ordre públic en general.

Article 82

Procediment d'instrucció

Quan es constata l'existència d'un dels motius de denegació de regularització d'una autorització d'immigració esmentats en l'article anterior, el responsable del Servei d'Immigració competent a aquest efecte incoa i fa instruir l'expedient administratiu corresponent segons el procediment establert al Codi de l'Administració.

Article 83

Resolució

El ministre encarregat d'Interior o la persona expressament delegada a aquest efecte pel Govern és competent per valorar els fets que han motivat la incoació de l'expedient i, en funció d'aquesta valoració, per decidir la denegació de la regularització o per arxivar l'expedient.

Article 84

Principi de l'efecte suspensiu del recurs per a l'estranger resident

El recurs presentat per un estranger que té la condició de resident contra una decisió de denegació de regularització de la seva autorització d'immigració renovable caducada des de fa menys d'un any quan en sol·licita la regularització té efectes suspensius fins

que recaigui sentència judicial ferma. En cas de desistiment de la part recurrent en qualsevol moment del procediment o en cas de caducitat de l'expedient, la decisió de denegació és immediatament executòria.

Article 85

Excepcions al principi de l'efecte suspensiu

1. El recurs presentat contra una decisió de denegació de regularització d'una autorització d'immigració de treball de fronterer i d'una autorització d'immigració renovable caducada des d'almenys un any quan en sol·licita la regularització no té efectes suspensius i la mesura és immediatament executòria.

2. Tenint en compte la situació de la persona afectada, el ministre encarregat d'Interior o la persona expressament delegada a aquest efecte pel Govern, pot atorgar-li un termini màxim de trenta dies naturals a comptar de l'endemà de la data de la notificació per abandonar el territori.

Article 86

Efectes de la denegació de regularització

1. L'estranger que té la condició de resident i és titular d'una autorització d'immigració renovable caducada des de fa menys d'un any quan en sol·licita la regularització es troba en situació irregular quan ha estat objecte d'una decisió ferma de denegació de regularització de la seva autorització de conformitat amb les disposicions de l'article 84 de la present llei.

2. L'estranger titular d'una autorització de treball de fronterer o titular d'un altre tipus d'autorització d'immigració renovable caducada des d'almenys un any quan en sol·licita la regularització es troba en situació irregular quan ha estat objecte d'una decisió administrativa de denegació de regularització de la seva autorització.

3. Quan la denegació de regularització afecta una autorització d'immigració que comporta el dret a treballar, el Servei d'Immigració ha de notificar també aquesta resolució al patró.

Títol IX. Del reagrupament familiar

Capítol primer. Principis generals

Article 87

Persones que poden sol·licitar el reagrupament familiar

1. Poden sol·licitar el reagrupament familiar segons les especificacions de la present Llei la persona de nacionalitat andorrana que resideix al Principat d'Andorra o l'estranger titular d'una autorització d'immigració de residència i treball.

2. La persona estrangera titular d'una autorització d'immigració de residència passiva sol·licita el reagrupament familiar d'acord amb les disposicions legals i reglamentàries en matèria de residències passives.

Article 88

Persones que es poden reagrupar

1. Una persona de nacionalitat andorrana que resideix al Principat d'Andorra o un estranger titular d'una autorització d'immigració de residència i treball poden sol·licitar el reagrupament familiar amb:

- a) El cònjuge
- b) Els fills menors d'edat o els fills menors d'edat del cònjuge
- c) El pare o la mare del menor legalment reagrupat a Andorra amb l'altre progenitor, quan no hi hagi vincle matrimonial entre els dos genitors, sempre que no hagi estat privat de la pàtria potestat sobre aquest menor, així com els altres fills menors d'edat de la persona que es reagrupa en aquest supòsit
- d) Els fills majors d'edat a càrrec i/o dels quals exerceixi la tutela legal o que tingui sota la seva protecció en el marc d'una institució similar
- e) Els ascendents a càrrec
- f) Altres persones que les esmentades en les lletres anteriors quan el sol·licitant n'exerceixi la tutela legal o les tingui sota la seva protecció en el marc d'una altra institució similar reconegu-

da per l'ordenament jurídic andorrà i no contrària a l'ordre públic nacional

2. Als efectes de la present Llei, es considera persona a càrrec aquella que no disposa de mitjans personals suficients per viure i que depèn econòmicament del sol·licitant del reagrupament familiar. Es determinen reglamentàriament la suficiència de mitjans, atenent especialment com a criteris de càlcul el cost dels béns i dels serveis bàsics i l'avaluació objectiva de les necessitats econòmiques de totes les persones a càrrec del sol·licitant.

3. Als efectes de la present Llei, l'estranger que es reagrupa en el supòsit de l'apartat 1.c) del present article té els mateixos drets i les mateixes obligacions que el cònjuge que es reagrupa.

Article 89

Requisit general de seguretat i d'ordre públic per a la concessió de l'autorització

La sol·licitud de reagrupament familiar pot ser denegada si la persona que es vol reagrupar amb un andorrà o amb el titular d'una autorització de residència i treball representa un risc per a la seguretat de l'Estat, de les persones o dels béns o per a l'ordre públic.

Article 90

Requisits per acreditar el matrimoni, la filiació o la tutela

El matrimoni, la filiació o la tutela invocats per sol·licitar el reagrupament familiar han de ser degudament acreditats, i no poden ser contraris a l'ordre públic nacional i internacional ni resultar d'un frau de llei.

Article 91

Requisits per al reagrupament amb les persones a càrrec

1. El resident que sol·licita el reagrupament familiar amb qualsevol persona sota la seva tutela o a càrrec seu, altra que el cònjuge, els fills menors d'edat i/o els fills menors d'edat del cònjuge, ha d'acreditar que disposa dels mitjans econòmics suficients per assegurar-li un nivell de vida digne i un allotjament adequat. L'allotjament ha de complir les condicions mínimes d'habitabilitat. La suficiència de mitjans

econòmics es determina reglamentàriament, atenent especialment com a criteris de càlcul el cost dels béns i dels serveis bàsics i l'avaluació objectiva de les necessitats econòmiques de totes les persones a càrrec del sol·licitant.

2. La persona a càrrec o que es troba sota la tutela del sol·licitant ha de disposar d'una assegurança que cobreixi de forma suficient i vàlida per al Principat d'Andorra qualsevol tipus de despesa mèdica o sanitària. La suficiència de l'assegurança es determina reglamentàriament.

Capítol segon. Autoritzacions d'immigració concedides en el marc del reagrupament familiar

Secció primera.

Reagrupament familiar amb una persona de nacionalitat andorrana

Article 92

Reagrupament familiar i accés al treball del cònjuge i dels fills estrangers d'una persona de nacionalitat andorrana i dels fills del seu cònjuge

1. Quan reuneixen els requisits exigits per al reagrupament familiar en la present Llei, el cònjuge, els fills estrangers i els fills estrangers del cònjuge d'una persona de nacionalitat andorrana obtenen una autorització de residència sense treball. Obtenen una autorització de residència i treball si també acrediten una contractació laboral.

2. Aquestes autoritzacions es concedeixen per una durada de deu anys.

Article 93

Reagrupament familiar i accés al treball d'altres persones que es reagrupen amb una persona de nacionalitat andorrana

1. Quan reuneix els requisits exigits per al reagrupament familiar amb una persona de nacionalitat andorrana, tota persona altra que les esmentades en l'article precedent obté una autorització de residència sense treball d'una durada de deu anys.

2. Si desitja treballar, aquesta persona ha de sol·licitar una autorització d'immigració d'un tipus que permeti treballar. Aquesta sol·licitud es tramita i queda sotmesa als criteris i les condicions de concessió d'una autorització inicial i no s'hi apliquen les derogacions per reagrupament familiar previstes als articles 41 i 97.2 de la present Llei. Si es concedeix, la nova autorització queda sotmesa a les disposicions legals i reglamentàries que regulen una autorització d'immigració inicial.

Secció segona. Reagrupament familiar amb el titular d'una autorització de residència i treball

Article 94

Principi general de concessió d'una autorització d'immigració sense treball

La persona que reuneix els requisits exigits per al reagrupament familiar amb el titular d'una autorització de residència i treball obté una autorització de residència sense treball de la mateixa durada que l'autorització del qui ha sol·licitat el reagrupament.

Article 95

Reagrupament familiar i accés al treball del cònjuge i dels fills estrangers del titular d'una autorització de residència i treball i dels fills del seu cònjuge

1. Quan reuneixen els requisits exigits per al reagrupament familiar en la present Llei i acrediten una contractació laboral, el cònjuge, els fills, i els fills del cònjuge del titular d'una autorització de residència i treball obtenen una autorització de residència i treball.

2. La durada d'aquesta autorització de residència i treball és la mateixa que la del titular de l'autorització de residència i treball que sol·licita el reagrupament.

Article 96

Reagrupament familiar i accés al treball d'altres persones que es reagrupen amb el titular d'una autorització de residència i treball

1. Quan reuneix els requisits exigits per al reagrupament familiar amb el titular d'una autorització de residència i treball, tota persona altra que les esmentades en l'article precedent obté una autorització de residència sense treball.

2. Si desitja treballar, aquesta persona ha de sol·licitar una autorització d'immigració d'un tipus que permeti treballar. Aquesta sol·licitud es tramita i queda sotmesa als criteris i les condicions de concessió d'una autorització inicial i no s'hi apliquen les derogacions per reagrupament familiar previstes als articles 41 i 97.2 de la present Llei. Si es concedeix, la nova autorització queda sotmesa a les disposicions legals i reglamentàries que regulen una autorització d'immigració inicial.

Capítol tercer. Denegació de concessió d'una autorització d'immigració inicial en el marc del reagrupament familiar

Article 97

Condicions i motius de denegació

1. La sol·licitud d'autorització d'immigració inicial en el marc del reagrupament familiar només pot ser denegada en les mateixes condicions i pels mateixos motius que qualsevol altra sol·licitud d'autorització d'immigració inicial, o per manca d'un dels requisits específics previstos per al reagrupament familiar en el present títol.

2. Tanmateix, aquesta sol·licitud no pot ser denegada per motius de salut pública o d'ineptitud al treball o a la residència per causes mèdiques.

Article 98

Efectes de la denegació

L'estranger a qui s'ha denegat una sol·licitud d'autorització d'immigració inicial en el marc del reagrupament familiar es troba en situació irregular.

Títol X. De la situació irregular en matèria d'immigració

Article 99

Principi general d'abandó del territori

Tot estranger que es troba en situació irregular segons les disposicions de la present Llei ha d'abandonar el territori andorrà.

Article 100

Excepcions al principi general d'abandó del territori

No s'aplica el principi general d'obligació d'abandó del territori andorrà a les persones que es troben en un dels supòsits següents:

- a) L'estranger que sojorna al Principat d'Andorra més de noranta dies i per al qual s'ha presentat una sol·licitud d'autorització d'immigració en el marc del reagrupament familiar amb un andorrà o amb el titular d'una autorització de residència i treball. Aquesta persona pot sojornar al país fins que recaigui resolució administrativa referent a la seva sol·licitud de reagrupament.
- b) El titular d'una autorització d'immigració que li permet exclusivament residir al Principat d'Andorra i hi treballa sense disposar de l'autorització corresponent. Si aquesta persona cessa immediatament de treballar, pot continuar residint-hi sense perjudici de les sancions que puguin ser-li imposades.
- c) El titular d'una autorització de fronterer que pernocta de forma habitual al Principat d'Andorra. Si aquesta persona torna a pernoctar fora del territori andorrà, pot continuar treballant-hi d'acord amb les modalitats que li permet la seva autorització, sense perjudici de les sancions que puguin ser-li imposades.
- d) El titular d'una autorització d'immigració temporal o d'una autorització d'immigració temporal de fronterer que li permet treballar en certes modalitats o amb determinades limitacions i que treballa sense respectar-les. Si aquesta persona cessa immediatament

de treballar en la modalitat no autoritzada i respecta les limitacions imposades, pot continuar treballant, sense perjudici de les sancions que puguin ser-li imposades.

Article 101

Desobediència a l'ordre d'abandó del territori

A qualsevol persona en situació irregular a qui s'ha notificat que ha d'abandonar el país i que no ho fa en el termini fixat, se li pot aplicar la mesura de policia administrativa corresponent establerta en la present Llei.

Títol XI. De les mesures de policia administrativa destinades a fer cessar una situació irregular i dels seus procediments

Capítol primer. Denegació d'accés

Article 102

Definició de la denegació d'accés

1. La denegació d'accés és una mesura de policia administrativa destinada a prohibir l'entrada al territori andorrà de l'estranger que no compleix almenys un dels requisits establerts per entrar al Principat d'Andorra.

2. L'estranger titular d'una autorització d'immigració vigent no pot ésser objecte de denegació d'accés per motius de salut pública, de seguretat i d'ordre públic o per insuficiència de mitjans econòmics suficients.

3. La denegació d'accés no és incompatible amb la incoació d'un expedient d'expulsió administrativa.

Article 103

Competència en matèria de denegació d'accés

Són competents per denegar l'accés al Principat d'Andorra els funcionaris del Servei de Policia d'Andorra.

Capítol segon. Foragitament

Article 104

Definició del foragitament

1. El foragitament és una mesura de policia administrativa destinada a conduir a la frontera i a fer sortir del territori nacional, l'estranger que es troba en règim turístic en territori andorrà i en una de les situacions detallades a continuació:

a) No posseeix els documents i, si escau, els visats establerts legalment per entrar al Principat d'Andorra.

b) Representa un risc greu per a la salut pública. Aquest risc s'avaluarà seguint els criteris definits a l'article 13 de la present Llei.

c) Representa un risc greu i constatat per a la seguretat de l'Estat, de les persones o dels béns, o per a l'ordre públic.

d) No disposa notòriament dels mitjans econòmics suficients per continuar sojornant en règim turístic a Andorra.

2. El foragitament no és incompatible amb la incoació d'un expedient d'expulsió administrativa.

Article 105

Competència en matèria de foragitament

1. Respectant estrictament les instruccions i les directrius generals rebudes del ministre encarregat d'Interior, el director o un comissari del Servei de Policia poden decidir foragitar un estranger que es troba en règim turístic en territori andorrà i en una de les situacions previstes a l'article anterior.

2. El director del Servei de Policia notifica al ministre encarregat d'Interior, en el termini més breu possible, qualsevol decisió de foragitament i precisa de manera detallada els motius que l'han fonamentada.

Capítol tercer. Expulsió administrativa

Secció primera. Principis generals

Article 106

Definició general de l'expulsió administrativa

1. L'expulsió administrativa és una mesura destinada a interrompre l'estada i/o a prohibir l'accés d'un estranger al territori andorrà.

2. L'expulsió administrativa no s'ha de confondre en cap cas amb la pena accessòria d'expulsió que pot pronunciar un tribunal penal.

Article 107

Expulsió administrativa com a mesura de prevenció d'ordre públic

1. Com a mesura de prevenció, l'expulsió administrativa dimana de la constatació, a partir d'elements contrastats, del risc per a la seguretat de l'Estat, de les persones o dels béns o per a l'ordre públic que representa l'entrada o la presència, al Principat d'Andorra, de la persona objecte de la mesura.

2. L'expulsió administrativa ha de ser obligatòriament motivada. La motivació ha de comportar l'enunciat precís de les consideracions de dret i de fet que constitueixen el fonament de la decisió.

3. La durada de la mesura d'expulsió com a mesura de prevenció s'estableix en funció de la importància del risc que representa la persona objecte de la mesura i no pot excedir un termini màxim de deu anys.

Article 108

Expulsió administrativa com a mesura d'execució forçosa

1. Com a mesura d'execució forçosa, l'expulsió administrativa s'aplica a l'estranger al qual s'ha notificat que es trobava en situació irregular i que no ha abandonat el Principat d'Andorra en el termini fixat.

2. En aquest cas, la durada de l'expulsió administrativa no pot excedir un termini màxim de dos anys.

Article 109

Limitacions a la mesura d'expulsió administrativa

No poden ser objecte d'una mesura administrativa d'expulsió:

- a) L'estranger menor d'edat.
- b) L'estranger major d'edat que ha nascut a Andorra i que hi resideix des del seu naixement de manera ininterrompuda.
- c) L'estranger que resideix legalment a Andorra de manera ininterrompuda des de fa almenys vint anys, excepte en cas de necessitat imperiosa per a la seguretat de l'Estat, de les persones o dels béns o per a l'ordre públic.

Secció segona. Procediment d'expulsió administrativa

Article 110

Instrucció de l'expedient

1. Seguint instruccions del ministre encarregat d'Interior o a iniciativa pròpia, el director del Servei de Policia incoa i fa instruir pels seus serveis l'expedient d'expulsió administrativa.

2. Un cop instruït l'expedient, el director del Servei de Policia fa notificar pels seus serveis a la persona afectada la proposta d'expulsió administrativa així com els motius que la justifiquen.

3. La persona afectada disposa d'un termini improrrogable de deu dies hàbils a comptar de l'endemà de la notificació per formular les al·legacions que consideri oportunes prop del Servei de Policia.

4. El director del Servei de Policia pot arxivar l'expedient o trametre la proposta d'expulsió administrativa al ministre encarregat d'Interior.

Article 111

Competència en matèria d'expulsió administrativa

El ministre encarregat d'Interior és competent per decidir l'expulsió i fixar-ne la durada, per substituir aquesta mesura per una advertència d'expulsió o per arxivar l'expedient.

Article 112

Principi de l'efecte suspensiu del recurs per a l'estranger resident

1. El recurs presentat per un estranger resident contra una mesura d'expulsió administrativa que l'afecta té efectes suspensius fins que recaigui sentència judicial ferma. En cas de desistiment de la part recurrent en qualsevol moment del procediment o en cas de caducitat de l'expedient, la mesura d'expulsió esdevé immediatament executòria.

2. No obstant això, l'estranger que, prèviament al recurs, ha perdut la seva condició de resident, no pot invocar els efectes suspensius previstos en l'apartat anterior.

Article 113

Excepció al principi de l'efecte suspensiu per a l'estranger no resident

1. El recurs contra una decisió d'expulsió administrativa presentat per un estranger no resident no té efectes suspensius i la mesura és immediatament executòria.

2. Tenint en compte la situació de la persona afectada, el ministre encarregat d'Interior pot atorgar-li un termini màxim de trenta dies naturals per abandonar el territori a comptar de l'endemà de la data de la notificació de la resolució.

Secció tercera. Efectes de la decisió d'expulsió administrativa

Article 114

Prohibició d'entrada al territori

La persona expulsada no pot entrar en el territori andorrà, ni que sigui en règim turístic, durant la vigència de l'expulsió administrativa.

Article 115

Desobediència a una mesura d'expulsió administrativa

El Servei de Policia deté i posa a disposició judicial tota persona objecte d'una mesura d'expulsió administrativa ferma que infringeix la prohibició esmentada a l'article anterior per la presumpta comissió d'un delictes de desobediència a una ordre d'expulsió

administrativa en virtut de les disposicions del Codi penal vigent.

Secció quarta. Suspensió temporal i revocació de l'expulsió

Article 116

Suspensió temporal sense necessitat d'autorització prèvia

La persona objecte d'una mesura d'expulsió administrativa ferma que ha estat citada a comparèixer a una vista penal o en el decurs d'una instrucció penal, en qualitat d'imputada, de processada, de part perjudicada o com a testimoni, pot entrar i sojornar al Principat d'Andorra durant el temps estrictament necessari per a la compareixença. En aquest cas, la persona expulsada no necessita una autorització prèvia però ha de poder acreditar la seva citació a judici en cas de ser controlada per un funcionari de policia.

Article 117

Autorització administrativa de suspensió temporal

1. Llevat del cas previst en l'article anterior, la persona objecte d'una mesura d'expulsió administrativa ferma que desitja entrar i/o sojornar al Principat d'Andorra per motius justificats ha d'adreçar, amb caràcter previ, una sol·licitud motivada al ministre encarregat d'Interior.

2. El ministre encarregat d'Interior, o la persona delegada a aquest efecte pel Govern, pot atorgar una suspensió temporal de la mesura d'expulsió.

Article 118

Revocació de l'expulsió administrativa

1. La persona objecte d'una expulsió administrativa pot sol·licitar al ministre encarregat d'Interior la revocació d'aquesta mesura mitjançant un escrit motivat.

2. El ministre encarregat d'Interior, si ho considera oportú, pot decidir la revocació sol·licitada o, de forma alternativa, reduir la durada de l'expulsió inicialment prevista o suspendre-la de

forma condicional per un període determinat.

Secció cinquena. Advertència d'expulsió

Article 119

Definició, procediment i efectes

1. L'advertència d'expulsió és una mesura destinada a advertir un estranger del fet que, si la seva conducta s'agreugés, comportaria un risc per a l'ordre públic o la seguretat de l'Estat, de les persones o dels béns.

2. L'advertència d'expulsió segueix els mateixos tràmits d'instrucció, d'al·legacions i de proposta que l'expulsió.

3. El ministre encarregat d'Interior és competent per decidir l'advertència d'expulsió.

4. L'advertència d'expulsió no afecta la situació d'immigració ni els drets de la persona objecte de la mesura.

5. L'advertència d'expulsió és un requisit necessari previ a la incoació d'un expedient d'expulsió administrativa contra un estranger que té la condició de resident excepte quan s'aplica com a mesura d'execució forçosa o en cas de risc greu per a la seguretat de l'Estat, de les persones o dels béns o per a l'ordre públic.

Títol XII. De les obligacions del patró o del beneficiari de la prestació de serveis

Capítol primer. Obligacions del patró

Article 120

Definició del concepte de patró

Als efectes d'aplicació de la present Llei, s'entén com a patró la persona física o jurídica per a qui l'estranger treballa.

Article 121

Obligacions del patró en el moment de la contractació laboral

1. Qualsevol patró que desitja contractar els serveis laborals d'un

estranger ha de comprovar que aquest disposa d'una autorització d'immigració vigent adequada al lloc de treball objecte de la contractació.

2. Si un patró desitja contractar els serveis laborals d'un estranger que no disposa d'una autorització d'immigració adequada, ha de signar conjuntament amb el treballador la sol·licitud d'autorització prop del Servei d'Immigració.

3. El Govern fixa per via reglamentària les situacions en les quals el patró que signa una sol·licitud d'autorització d'immigració temporal, o d'immigració temporal per a treballadors d'empreses estrangeres, ha de garantir el pagament de les despeses de repatriació del treballador estranger al seu país d'origen.

4. El patró té prohibit fer treballar un estranger fins a l'obtenció efectiva d'una autorització d'immigració adequada.

Article 122

Obligacions del patró durant la relació laboral

El patró té l'obligació de fer cessar immediatament l'activitat laboral al seu empleat quan el Servei d'Immigració li notifica l'anul·lació, la denegació de la renovació o de la regularització de l'autorització d'immigració o la baixa voluntària del treballador.

Article 123

Obligacions del patró al venciment d'una autorització temporal

1. El patró que contracta els serveis d'un estranger titular d'una autorització d'immigració temporal té l'obligació de fer cessar immediatament l'activitat laboral del treballador al venciment de la seva autorització.

2. El patró que contracta els serveis d'un estranger titular d'una autorització d'immigració temporal té l'obligació de notificar al Servei d'Immigració la cessació de l'activitat laboral del treballador si aquesta es produeix abans del venciment de l'autorització.

Capítol segon. Obligacions del beneficiari de serveis prestats pel titular d'una autorització d'immigració temporal per a treballadors d'empreses estrangeres

Article 124

Detall de les obligacions

La persona que desitja contractar els serveis de treballadors dependents d'una empresa estrangera o d'un treballador autònom estranger, té les obligacions següents:

- Ha de sol·licitar una autorització d'immigració temporal per a treballadors d'empreses estrangeres.
- No pot deixar treballar aquests estrangers fins a l'obtenció efectiva de l'autorització.
- Ha de deixar treballar els estrangers únicament per realitzar els treballs per als quals han estat degudament autoritzats.
- Ha de fer cessar immediatament l'activitat dels estrangers al venciment de l'autorització.

Títol XIII. De les infraccions i de les sancions

Capítol primer. Infraccions

Article 125

Infraccions comeses pels patrons

1. Són constitutives d'infracció, per part d'un patró, i donen lloc a sanció, les accions següents:

- Fer treballar al Principat d'Andorra un estranger sense autorització d'immigració.
- Fer treballar al Principat d'Andorra un estranger titular d'una autorització de residència passiva o de residència sense treball.
- Fer treballar al Principat d'Andorra un estranger en unes condicions i modalitats inadequades a la seva autorització d'immigració.
- Fer treballar al Principat d'Andorra un estranger després del venciment de la seva autorització temporal.

e) Rescabalar-se d'un treballador estranger, de qualsevol classe de despesa que hagi satisfet pel seu desplaçament a Andorra, així com efectuar retencions sobre el salari per qualsevol despesa de trasllat del treballador o de la seva família o pels conceptes o les taxes que correspongui satisfer al patró.

2. A partir de la notificació del Servei d'Immigració al patró, també constitueix infracció del patró i dona lloc a sanció, fer treballar al Principat d'Andorra un estranger que es troba en situació irregular en els supòsits previstos als articles 70, 76, 77.a) c) d), 78 i 80 de la present llei.

Article 126

Infraccions comeses pels beneficiaris dels serveis prestats per treballadors estrangers dependents d'una empresa estrangera o per estrangers que treballen com a autònoms a l'estranger

Són constitutives d'infracció, per part d'una persona beneficiària dels serveis prestats per treballadors estrangers dependents d'una empresa estrangera o per treballadors autònoms estrangers, i donen lloc a sanció, les accions següents:

- a) Deixar realitzar els treballs abans de l'obtenció de l'autorització d'immigració temporal per a treballadors d'empreses estrangeres.
- b) Deixar efectuar treballs que no han estat autoritzats.
- c) Deixar continuar l'execució dels treballs després del venciment de l'autorització sense haver obtingut la pròrroga corresponent.

Article 127

Infraccions comeses pels treballadors estrangers

Són constitutives d'infracció, per part d'un treballador estranger, i donen lloc a sanció, les accions següents:

- a) Treballar al Principat d'Andorra sense ser titular de cap autorització d'immigració.
- b) Treballar al Principat d'Andorra sent titular d'una autorització de residència passiva.

c) Treballar al Principat d'Andorra amb unes modalitats i condicions altres que les que queden especificades en l'autorització d'immigració.

d) Treballar al Principat d'Andorra després del venciment d'una autorització temporal.

e) Treballar al Principat d'Andorra amb una autorització que permetia treballar, la renovació de la qual, però, ha estat denegada.

f) Treballar al Principat d'Andorra amb una autorització caducada que permetia treballar, la regularització de la qual ha estat denegada.

g) Treballar al Principat d'Andorra amb una autorització d'una categoria que permetia treballar però que ha estat anul·lada.

h) Treballar al Principat d'Andorra malgrat haver-se donat de baixa voluntària prop del Registre Central d'Immigració.

i) Pernoctar de forma habitual al Principat d'Andorra essent titular d'una autorització de fronterer.

j) Pernoctar de forma habitual al Principat d'Andorra essent titular d'una autorització temporal de fronterer.

k) Treballar al Principat d'Andorra sent titular d'una autorització de residència sense treball.

l) Ser titular d'una autorització d'immigració renovable caducada.

Article 128

Prescripció de les infraccions

Les infraccions previstes en el present capítol prescriuen al cap de tres anys de la data de comissió.

Capítol segon. Sancions

Article 129

Principis generals

1. Només es pot sancionar la comissió de les infraccions establertes al capítol primer del present títol.

2. Correspon al Govern fixar per via reglamentària el procediment sancionador d'aplicació.

3. S'incoa un expedient sancionador contra el patró en el qual es detalla de

manera individualitzada la comissió de cadascuna de les infraccions previstes a l'article 125 de la present Llei, treballador per treballador.

4. S'incoa un expedient sancionador contra el beneficiari de la prestació de serveis realitzats en el marc d'una autorització temporal per a treballadors d'empreses estrangeres en el qual es detalla de manera individualitzada la comissió de cadascuna de les infraccions previstes a l'article 126 de la present Llei.

5. El ministre responsable d'Interior o la persona expressament delegada a aquest efecte pel Govern imposa la sanció establerta en la present Llei per a cadascuna de les infraccions detallades en l'expedient sancionador.

Article 130

Sancions corresponents a les infraccions comeses per patrons

1. Les infraccions comeses pels patrons establertes a l'apartat 1.a) de l'article 125 donen lloc a la imposició d'una sanció d'un import de 300 a 3.000 euros.

2. Totes les altres infraccions comeses pels patrons establertes a l'article 125 donen lloc a la imposició d'una sanció d'un import de 150 a 1.500 euros.

3. L'import de la sanció es fixa en funció del nombre d'infraccions constatades i es té en compte una eventual reincidència i la dimensió i els mitjans de l'empresa.

Article 131

Sancions corresponents a les infraccions comeses per beneficiaris dels serveis de treballadors que depenen d'una empresa estrangera o dels serveis d'un treballador autònom estranger

1. Les infraccions establertes a l'article 126 donen lloc a la imposició d'una sanció d'un import de 30 a 150 euros.

2. L'import de la sanció es fixa en funció del nombre d'infraccions constatades i es té en compte una reincidència eventual.

Article 132

Sancions corresponents a les infraccions comeses per treballadors estrangers

1. Les infraccions establertes als apartats a), c), d), h), i), j), k) i l) de l'article 127 donen lloc a la imposició a la persona que l'ha comès d'una sanció d'un import de 30 a 150 euros.

2. Les infraccions establertes als apartats e), f) i g) de l'article 127 donen lloc a la imposició a la persona que l'ha comès d'una sanció d'un import de 150 a 600 euros.

3. La infracció establerta a l'apartat b) de l'article 127 dóna lloc a la imposició a la persona que l'ha comès d'una sanció d'un import de 600 a 3.000 euros.

4. L'import de la sanció es fixa en funció de la situació econòmica i social de la persona que ha comès la infracció i es té en compte una eventual reincidència.

Article 133

Prescripció de les sancions

Les sancions previstes en el present capítol prescriuen al cap de tres anys de la data en què esdevenen fermes.

Article 134

Reincidència

1. Als efectes de les disposicions contingudes en aquest capítol, es considera que hi ha reincidència si una mateixa persona ha estat sancionada pel mateix tipus d'infracció en un període de dos anys.

2. En el cas que existeixi reincidència la sanció a imposar és del doble que la vegada anterior, sense poder excedir en cap cas el doble de l'import màxim establert per al tipus d'infracció.

Títol XIV. De les taxes en matèria d'immigració

Article 135

Concepte i fet generador de les taxes

En matèria d'immigració, les taxes són tributs fixos que són generats per la prestació d'una de les funcions administratives següents:

1. Lliurament del rebut de sol·licitud.
2. Lliurament d'autorització d'immigració de fronterer (inicial).
3. Lliurament d'autorització d'immigració de fronterer (renovació).
4. Lliurament d'autorització d'immigració temporal de fronterer.
5. Lliurament d'autorització d'immigració temporal.
6. Lliurament d'autorització d'immigració temporal per a treballadors d'empreses estrangeres.
7. Lliurament d'autorització d'immigració per estudis o per recerca.
8. Lliurament d'autorització d'immigració de residència i treball (inicial).
9. Lliurament d'autorització d'immigració de residència i treball (inicial, per reagrupament familiar).
10. Lliurament d'autorització d'immigració de residència i treball (renovació).
11. Lliurament d'autorització d'immigració de residència sense treball (inicial).
12. Lliurament d'autorització d'immigració de residència sense treball (renovació).
13. Lliurament d'autorització d'immigració de residència passiva (inicial).
14. Lliurament d'autorització d'immigració de residència passiva (renovació).
15. Lliurament de certificat d'inscripció.
16. Lliurament de certificat de baixa.

Article 136

Obligats tributaris

El patró és obligat tributari de la taxa generada per la prestació d'un dels serveis administratius esmentats als apartats 2, 4, 5, 6 i 8 de l'article anterior.

La persona que sol·licita el reagrupament familiar és obligat tributari per als serveis administratius enunciats als apartats 9 i 11 de l'article anterior.

La persona física de nacionalitat estrangera que sol·licita la prestació del servei administratiu és obligat tributari de la taxa generada per la prestació d'un dels altres serveis administratius esmentats a l'article anterior.

Article 137

Quota tributària i deute tributari

Les quotes tributàries de les taxes en matèria d'immigració són les següents:

Concepte	Euros
1. Lliurament del rebut de sol·licitud.	5
2. Lliurament d'autorització d'immigració de fronterer (inicial).	170
3. Lliurament d'autorització d'immigració de fronterer (renovació).	20
4. Lliurament d'autorització d'immigració temporal de fronterer.	170
5. Lliurament d'autorització d'immigració temporal.	170
6. Lliurament d'autorització d'immigració temporal determinada.	170
7. Lliurament d'autorització d'immigració per estudis o per recerca.	20
8. Lliurament d'autorització d'immigració de residència i treball (inicial).	170
9. Lliurament d'autorització d'immigració de residència i treball (inicial, per reagrupament familiar)	20
10. Lliurament d'autorització d'immigració de residència i treball (renovació).	20
11. Lliurament d'autorització d'immigració de residència sense treball (inicial).	20
12. Lliurament d'autorització d'immigració de residència sense treball (renovació).	20
13. Lliurament d'autorització d'immigració de residència passiva (inicial).	170
14. Lliurament d'autorització d'immigració de residència passiva (renovació).	20
15. Lliurament de certificat d'inscripció.	5
16. Lliurament de certificat de baixa.	2

Les quotes tributàries de les taxes en matèria d'immigració es poden actualitzar mitjançant la Llei del pressupost.

Article 138

Meritament

Les taxes en matèria d'immigració es meriten el dia de la presentació de la sol·licitud o bé el dia del lliurament del certificat, del rebut o de l'autorització d'immigració.

Article 139

Temps de pagament

El pagament de les taxes en matèria d'immigració es realitza en el moment en què es meriten.

No es lliura el certificat, el rebut o l'autorització d'immigració sense el pagament de la taxa corresponent.

Títol XV. Del procediment especial abreujat en matèria d'immigració

Article 140

Àmbit d'aplicació del procediment especial abreujat

Llevat de les accions que s'exerceixen per recórrer contra les taxes en matèria d'immigració o contra les sancions previstes al títol XIII de la present Llei, que es regeixen per la normativa general que els sigui aplicable, totes les altres accions que s'exerceixen per recórrer contra actes i resolucions administratius en matèria d'immigració previstos en aquesta Llei se substancien de conformitat amb les normes del procediment especial abreujat previst en el present títol.

Article 141

Recursos administratius

Els actes o les resolucions de l'Administració en matèria d'immigració són susceptibles de recurs davant del Govern segons les modalitats i els terminis del dret comú d'aplicació als recursos administratius, excepte pel que fa als terminis següents:

El termini per formular recurs de reposició contra un acte desfavorable de l'Administració en matèria d'immigració és de vuit dies naturals a comptar de la notificació de l'acte contra el qual es recorre.

El Govern disposa d'un termini de 15 dies naturals a comptar de la data d'interposició del recurs de reposició per resoldre'l. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi notificat la resolució corresponent, el recurs es considera desestimat i queda oberta la via jurisdiccional.

El termini per presentar demanda jurisdiccional contra la desestimació expressa o tàcita del recurs de reposició és de vuit dies naturals.

Article 142

Procediment en primera instància

Les demandes contra actes o resolucions de l'Administració en matèria d'immigració se substancien segons les modalitats i els terminis del

dret comú aplicables als procediments contenciosos administratius, llevat dels terminis següents:

Si la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles accepta la demanda, el batlle ponent emplaça a la part demandada perquè contesti a la demanda i proposi la pràctica de les proves que estimi pertinents en un termini de vuit dies naturals.

Contestada la demanda o transcorregut el termini de vuit dies previst a l'apartat anterior, el batlle ponent disposa d'un termini de 30 dies naturals per decidir sobre l'admissió o el refús de cada una de les proves proposades i per a la pràctica de les proves admeses.

Acabada la pràctica de les proves, el batlle ponent atorga a les parts un termini de vuit dies naturals per examinar els autes, demanar-ne còpies, si escau, i formular els escrits de conclusions respectius. Es pot prescindir del tràmit de conclusions si, en els autes, hi figuren solament els escrits de demanda i de contesta o si les parts renuncien expressament a aquest tràmit.

Quan s'hagin presentat les conclusions o s'hagi prescindit del tràmit o esgotat el termini per fer-ho, el Tribunal de Batlles dicta sentència en el termini improrrogable de vuit dies naturals.

Article 143

Procediment en segona instància

Contra la sentència de primera instància, es pot interposar recurs d'apel·lació que es presenta directament davant del batlle ponent, en el termini de vuit dies naturals a comptar de la data de la notificació de la sentència, mitjançant escrit d'apel·lació que inclou tots els fonaments que motiven la pretensió de revocació de la sentència.

El mateix batlle ponent dóna trasllat de l'escrit d'apel·lació a la part apel·lada en els cinc dies naturals a comptar de la recepció, perquè aquesta pugui al·legar el que estima pertinent en un termini de vuit dies naturals.

En el termini de cinc dies naturals després de la pràctica de les actuacions esmentades a l'apartat anterior, el batlle

ponent eleva els autes a la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

El magistrat ponent de la Sala Administrativa ha de resoldre en els cinc dies naturals següents sobre l'eventual pràctica de proves, segons les modalitats i limitacions previstes en el procediment administratiu de dret comú. La pràctica de les proves no pot, però, excedir el termini de quinze dies naturals a comptar de la decisió del ponent.

En tots els casos, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia dicta sentència en el termini improrrogable de quinze dies naturals a comptar del tancament de les proves o de la resolució que en denega la pràctica o, si no n'hi ha, de la recepció dels autes.

Disposició addicional primera

1. El Govern ha d'elaborar i publicar els reglaments necessaris per al desenvolupament de la present Llei en el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor de la mateixa.

2. Amb caràcter d'urgència, i en tot cas en el termini màxim d'un mes des de l'entrada en vigor de la present Llei, el Govern ha d'adaptar el Decret regulador del Servei d'Immigració a les disposicions de la Llei per permetre una gestió administrativa de la immigració en adequació amb el nou marc legal.

Disposició addicional segona

El Decret de creació del Servei Mèdic d'Immigració queda vigent en tot el que no contradiu la present Llei.

Disposició addicional tercera

1. A petició de la persona interessada o per iniciativa pròpia, i després de les comprovacions oportunes, el Servei d'Immigració regularitza la situació dels estrangers que es van reagrupar quan eren menors d'edat en un dels supòsits previstos en la present Llei, i que, tot i no haver estat inscrits al Servei d'Immigració, han residit de forma permanent i efectiva a Andorra des de la data del reagrupament familiar.

2. El Servei d'Immigració concedeix a les persones interessades una autoritza-

ció de residència sense treball o una autorització de residència i treball seguint les disposicions previstes a aquest efecte en la present Llei en cas de reagrupament familiar.

3. Es considera com a data d'inici de la nova autorització la data efectiva del reagrupament del menor que hagi determinat el Servei d'Immigració basant-se en les seves comprovacions.

Disposició transitòria primera

1. El Servei d'Immigració concedeix una autorització d'immigració de residència i treball als titulars d'autoritzacions de residència i treball concedides amb anterioritat a la vigència de la Llei, vigents en aquesta data, o que es puguin regularitzar en els termes de l'article 79.

2. En qualsevol cas, es considera com a data d'inici de les noves autoritzacions d'immigració de residència i treball la data en què es concedí al titular l'autorització de residència i treball inicial.

3. El Servei d'Immigració respecta la durada i el termini de vigència de les autoritzacions de residència i treball inicials concedides o renovades abans de la data d'entrada en vigor de la present Llei.

4. Les noves autoritzacions concedides segueixen els criteris definits per la present Llei en matèria de renovació i d'anul·lació, i la seva durada de vigència no pot ser inferior a la durada de la darrera autorització de residència i treball que fou concedida o renovada.

Disposició transitòria segona

1. La situació del titular d'una autorització d'immigració en la modalitat de sojorn i treball prorrogable, vigent o que es pugui regularitzar seguint les disposicions de l'article 79 a la data d'entrada en vigor de la Llei, queda assimilada a la situació del titular d'una autorització de residència i treball concedida abans de l'entrada en vigor de la Llei.

2. En qualsevol cas, es considera com a data d'inici de les noves autoritzacions d'immigració de residència i treball la

data en què es concedí al titular l'autorització de sojorn i treball prorrogable inicial.

3. L'autorització de residència i treball obtinguda queda sotmesa al règim jurídic previst per la present Llei. La durada de la nova autorització es determina considerant el període de vigència d'aquesta autorització des de la seva data d'inici.

Disposició transitòria tercera

1. El Servei d'Immigració concedeix una autorització de residència i treball a les persones que han sol·licitat una autorització d'immigració en la modalitat de sojorn i treball prorrogable i a les que ha concedit un document provisional de sojorn i treball prorrogable abans de la data d'entrada en vigor de la Llei, quan es compleixen a la vegada els dos requisits següents:

a) D'una part, que el document provisional sigui encara vigent en aquesta mateixa data o, si està caducat, quan es comprova que el titular ha residit i ha treballat de forma permanent i efectiva al Principat des de la data de caducitat del document provisional.

b) D'altra part, que el titular del document provisional hagi passat satisfactòriament la revisió mèdica dels immigrants i hagi presentat el certificat d'antecedents penals en els terminis preceptius.

2. En qualsevol cas, es considera com a data d'inici de vigència de les noves autoritzacions de residència i treball la data des de la qual el titular ha residit i treballat de forma permanent i efectiva al Principat. El Servei d'Immigració determina aquesta data després de les comprovacions oportunes.

3. L'autorització de residència i treball obtinguda queda sotmesa al règim jurídic previst per la present Llei. La durada de la nova autorització es determina considerant el període de vigència d'aquesta autorització des de la seva data d'inici.

Disposició transitòria quarta

1. El Servei d'Immigració concedeix una autorització de residència sense treball al titular d'una autorització

d'immigració vigent o que es pugui regularitzar seguint els criteris establerts a l'article 79, concedida en el marc del reagrupament familiar en una de les modalitats següents: carta d'inscripció per als menors de setze anys, carta de sojorn, carta de residència.

2. La situació del titular s'analitza d'acord amb la normativa i/o la pràctica existents en matèria de reagrupament familiar en el moment en què es va concedir l'autorització inicial. Cal aplicar sempre els criteris de reagrupament més favorables, siguin els de la present Llei, siguin els del règim jurídic o de la pràctica anteriors.

3. En qualsevol cas, es considera com a data d'inici de vigència d'aquesta autorització de residència sense treball la data en què es concedí la carta de sojorn, la carta de residència inicial o en què el titular d'una autorització d'immigració en la modalitat de carta d'inscripció per als menors de setze anys fou inscrit.

4. La durada de la nova autorització de residència sense treball es fa correspondre a la durada i al termini de vigència de l'autorització de residència, inicial o renovada abans de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei. Aquesta durada no es pot reduir en cap cas si es decideix renovar l'autorització.

5. L'autorització de residència sense treball obtinguda queda sotmesa al règim jurídic previst per aquesta Llei.

Disposició transitòria cinquena

1. El Servei d'Immigració concedeix una autorització de treball de fronterer al titular d'una carta de treball fronterer prorrogable concedida amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei, vigent en aquesta data, o que es pugui regularitzar en els termes de l'article 79.

2. La concessió de la nova autorització no pot ser denegada prenent com a motiu l'existència d'un règim jurídic de concessió o de renovació diferent quan l'autorització inicial fou concedida o renovada.

3. En qualsevol cas, es considera com a data d'inici de la nova autorització de treball de fronterer la data en què es

concedí la carta de treball fronterer inicial.

4. El Servei d'Immigració respecta la durada i el termini de vigència de les cartes de treball fronterer inicials o renovades. En cap cas se'n podrà reduir la durada si s'acorda la renovació de l'autorització.

5. L'autorització de treball de fronterer obtinguda queda sotmesa al règim jurídic previst per aquesta Llei.

Disposició transitòria sisena

1. El Servei d'Immigració concedeix una autorització d'immigració per estudis o per recerca a l'estudiant major d'edat sense família a Andorra i titular d'una autorització de sojorn concedida abans de l'entrada en vigor de la Llei, vigent en aquesta data o que es pugui regularitzar en els termes de l'article 79.

2. La concessió de la nova autorització no pot ser denegada prenent com a motiu l'existència d'un règim jurídic de concessió o de renovació diferent quan l'autorització inicial fou concedida o renovada.

3. En qualsevol cas, es considera com a data d'inici de la nova autorització per estudis la data en què es concedí la carta de sojorn inicial.

4. El Servei d'Immigració respecta la durada i el termini de vigència de les cartes de sojorn inicials o renovades. En cap cas se'n podrà reduir la durada si s'acorda la renovació de l'autorització.

5. L'autorització d'immigració per estudis o per recerca obtinguda queda sotmesa al règim jurídic previst per aquesta Llei.

Disposició transitòria setena

A títol excepcional, les persones de la tercera edat que, per motius de salut, viuen temporalment al Principat d'Andorra per seguir-hi tractaments mèdics i són titulars d'autoritzacions de sojorn concedides abans de l'entrada en vigor de la Llei, vigents en aquesta data o que es puguin regularitzar en els termes de l'article 79, conserven la mateixa autorització de sojorn, i se'ls continua aplicant el règim jurídic en vigor a la data de la concessió inicial.

Disposició transitòria vuitena

1. El Servei d'Immigració concedeix una autorització de treball temporal de fronterer al titular d'una carta de treball fronterer temporal concedida abans de l'entrada en vigor de la Llei, vigent en aquesta data o que es pugui regularitzar en els termes de l'article 79.

2. La concessió de la nova autorització no pot ser denegada prenent com a motiu l'existència d'un règim jurídic de concessió diferent quan l'autorització inicial fou concedida.

3. En qualsevol cas, es considera com a data d'inici de la nova autorització de treball temporal de fronterer la data en què s'havia concedit la carta de treball fronterer temporal inicial.

4. El Servei d'Immigració respecta la durada i el termini de vigència de les cartes inicials.

5. L'autorització de treball temporal de fronterer obtinguda queda sotmesa al règim jurídic previst per aquesta Llei.

Disposició transitòria novena

1. El Servei d'Immigració concedeix una autorització d'immigració temporal al titular d'una carta de sojorn i treball temporal concedida abans de l'entrada en vigor de la Llei, vigent en aquesta data o que es pugui regularitzar en els termes de l'article 79.

2. La concessió de la nova autorització no pot ser denegada prenent com a motiu l'existència d'un règim jurídic de concessió diferent quan l'autorització inicial fou concedida.

3. En qualsevol cas, es considera com a data d'inici de la nova autorització d'immigració temporal la data en què es concedí la carta de sojorn i treball temporal inicial.

4. El Servei d'Immigració respecta la durada i el termini de vigència de les cartes inicials.

5. L'autorització d'immigració temporal obtinguda queda sotmesa al règim jurídic previst per aquesta Llei.

Disposició transitòria desena

1. El Servei d'Immigració concedeix una autorització d'immigració temporal

per a treballadors d'empreses estrangeres al titular d'una carta de sojorn i treball temporal concedida abans de l'entrada en vigor de la Llei, vigent a la data esmentada o que es pugui regularitzar en els termes de l'article 79, quan la seva situació objectiva correspon als criteris d'atribució legals de l'autorització d'immigració temporal per a treballadors d'empreses estrangeres, sempre que la nova autorització no suposi cap restricció dels drets derivats de la concessió inicial de la carta de sojorn i treball temporal.

2. La concessió de la nova autorització no pot ser denegada prenent com a motiu l'existència d'un règim jurídic de concessió diferent quan l'autorització inicial fou concedida.

3. En qualsevol cas, es considera com a data d'inici de la nova autorització d'immigració temporal per a treballadors d'empreses estrangeres la data en què es concedí la carta de sojorn i treball temporal inicial.

4. El Servei d'Immigració respecta la durada i el termini de vigència de les cartes inicials.

5. Un cop concedida, l'autorització d'immigració temporal per a treballadors d'empreses estrangeres queda sotmesa al règim jurídic previst per aquesta Llei.

Disposició transitòria onzena

El vigent Reglament regulador del procediment sancionador s'aplica a les infraccions i a les sancions previstes en el títol XIII de la present llei, fins que el Govern no reguli de manera específica el procediment sancionador en matèria d'immigració.

Disposició transitòria dotzena

Mentre no s'hagi regulat per llei qualificada el contingut, requisits, i característiques generals d'expedició de visats que lliuraran les autoritats andorranes per entrar en territori andorrà, un estranger que no sigui nacional d'un estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu ha de posseir almenys els visats requerits per entrar i circular legalment a França o a Espanya i per tornar a entrar-hi des del territori an-

dorrà. Aquesta disposició no s'aplica a les persones que resideixen legalment al Principat d'Andorra.

Disposició derogatòria

Amb l'entrada en vigor de la present Llei qualificada, queden derogades totes les normes anteriors en allò que la contradiguin.

En especial, queda derogat el títol VIII i l'article 56 c) del títol X del vigent Reglament laboral.

Disposició final

Aquesta Llei entrarà en vigor al cap de noranta dies de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 14 de maig del 2002

Francesc Areny Casal
Sindic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Lleis ordinàries

Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis d'assegurança

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 14 de maig del 2002 ha aprovat la següent:

Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis d'assegurança

Exposició de motius

La Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis de 13 d'abril del 2000, estableix les bases d'una imposició indirecta sobre els serveis i fixa el termini màxim de dos anys perquè sigui desenvolupada a tots els sectors.

Aquesta Llei s'integra en el marc de la Llei reguladora de l'actuació de les companyies d'assegurança al Principat, d'11 de maig de 1989, en espera d'un desenvolupament legislatiu regulador del sector de les assegurances i de la seva integració al sistema financer, d'acord amb la Llei de regulació de les facultats operatives dels diversos components del sistema financer de 19 de desembre de 1996.

Aquesta Llei pretén establir les bases d'un sistema impositiu indirecte tot preservant una neutralitat en relació amb la gestió de totes les entitats integrades en el sector de les assegurances i que presten els serveis gravats per aquesta Llei.

L'impost grava les prestacions de serveis d'assegurança, que tinguin per objecte la cobertura d'un risc durant un període determinat, la contraprestació de la qual s'estableix mitjançant el pagament d'una prima que ha de satisfer el prenedor de l'assegurança a l'entitat asseguradora.

Als efectes de determinar la quota de liquidació de l'impost, s'utilitza un sistema de determinació objectiva que parteix de les premisses següents: per

una banda, el que es pretén gravar és el valor de les prestacions de serveis que comporten la cobertura d'un risc, a partir dels imports de les primes o quotes; per altra banda, l'impost té en compte en la seva determinació, les quotes d'impostos indirectes suportades per tal de dur a terme les prestacions de serveis subjectes a l'impost.

Aquesta Llei es compon d'un capítol I, integrat per dos articles on s'estableixen les disposicions generals, un capítol II, on es determinen els elements essencials de l'impost, compost per deu articles, un capítol III, amb tres articles, on es recullen les obligacions dels obligats tributaris en relació amb aquest impost, un capítol IV on s'estableix el sistema de gestió, liquidació i control, amb tres articles i un capítol V relatiu a les infraccions i sancions, amb dos articles. Formen part també de la Llei una disposició addicional, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

Capítol I. Disposicions generals

Article 1

Naturalesa jurídica

1. L'impost indirecte sobre la prestació de serveis d'assegurança és un tribut de naturalesa indirecta que grava les prestacions de serveis definides en la present Llei.

2. Aquest impost es regeix per les disposicions establertes en la present Llei, pels reglaments i les altres disposicions que la desenvolupin, i per la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis de 13 d'abril del 2000.

Article 2

Àmbit territorial

Aquest impost s'aplica a les prestacions de serveis definides en aquesta Llei que siguin realitzades en el territori andorrà.

Capítol II. Elements essencials de l'impost

Article 3

Fet generador

1. Estan subjectes a l'impost les prestacions de serveis d'assegurança